

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. prosince 2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Dufka a přísedících Ing. Pavla Dohnala a RSDr. Jaroslava Procházky **t a k t o :**

Obžalovaní

1. Michal BXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, doručovací adresa XXXXX,

2. Ing. Petr OXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

j s o u v i n n i , ž e

I. obžalovaný Michal BXXXXX sám:

jako jednatel společnosti CE Solar s. r. o., se sídlem v Uherském Hradišti, Otakarova 1253, IČ: 27653145, v úmyslu se obohatit na úkor svého zaměstnavatele uzavřel dne 12. 4. 2010 smlouvu o zprostředkování mezi zákazníkem CE Solar s. r. o. a zprostředkovatelem společností Cormack Trade LLC, se sídlem v USA, Washington, 1090 Vermont Avenue, která měla dle takto uzavřené smlouvy vyhledávat subjekty, které by měly zájem využívat produkty a služby společnosti CE Solar s. r. o. Z titulu takto uzavřené smlouvy pak došlo k fiktivnímu zprostředkování obchodu mezi CE Solar s. r. o. a společností Servis FVE s. r. o., IČ: 28444744, na dodávku solárních panelů a měničů, čehož si byl obžalovaný Michal BXXXXX vědom, když k žádné takové činnosti ze strany Cormack Trade LLC fakticky dojít nemohlo, neboť za tuto společnost i za společnost Servis FVE s. r. o. jednal spoluobžalovaný Ing. Petr OXXXXX, s nímž obžalovaný již dříve spolupracoval. Přesto dal obžalovaný následně nejpozději dne 4. 5. 2010 z titulu funkce jednatele pokyn k proplacení částky 1.042.600 €, která měla být odměnou za zprostředkování a která byla z účtu společnosti CE Solar s. r. o. odeslána na účet společnosti Cormack Trade LLC č. LI 1708803103199950000 vedený u Valartis Bank v Lichtenštejnsku, který byl založen právě i obžalovaným Michalem BXXXXX dne 13. 4. 2010 a odkud byla obžalovaným i dalším pachatelem tato částka odčerpána a oběma následně použita pro jejich potřebu. Poškozené společnosti CE Solar s. r. o. takto způsobil obžalovaný společně s dalším pachatelem škodu ve výši 26,805.246 Kč.

II. oba obžalovaní společně:

po předchozí dohodě v návaznosti na výše popsanou trestnou činnost, jejíhož spáchání si byl obžalovaný Ing. Petr OXXXXX vědom, poté, co došlo k převodu výše uvedené částky na účet u Valartis Bank, v úmyslu zajistit zdání legálnosti takto získaných finančních prostředků uzavřel každý z obžalovaných dne 26. 4. 2010 se společností Cormack Trade LLC smlouvu o fiktivní půjčce částky 468.300 € v případě obžalovaného Ing. Petra OXXXXX a částky 453.500 € v případě obžalovaného Michala BXXXXX a poté obžalovaný Ing. Petr OXXXXX převedl z uvedeného účtu u Valartis Bank, k němuž měl dispoziční právo, dne 11. 5. 2010 částky 413.100 € a 77.500 € na svůj účet č. 402337001/5500 vedený u Raiffeisenbank a. s. a dne 12. 5. 2010 převedl na účet obžalovaného Michala BXXXXX č. 437095750227/0100 vedený u Komerční banky, a. s., částky 453.500 € a 90.700 €, přičemž následně docházelo k dalším převodům těchto částek mezi účty obžalovaných i společnosti Servis FVE s. r. o., jejímž byl obžalovaný Ing. Petr OXXXXX jednatelem a jako takový měl dispoziční právo k účtu společnosti.

T e d y**obžalovaný Michal BXXXXX:**

ad I. sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

obžalovaní Michal BXXXXX a Petr OXXXXX společně:

ad II. zastírali původ a jinak usilovali, aby bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno zjištění původu věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky, spáchali takový čin ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu, v hodnotě velkého rozsahu a získali takovým činem pro sebe prospěch velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Michal BXXXXX:

ad I. zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaní Michal BXXXXX a Ing. Petr OXXXXX společně:

ad II. zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku.

Z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný Michal BXXXXX:

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (š e s t i) l e t**, pro jehož výkon se obžalovaný dle § 56a odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to finanční částky 93.231 Kč nacházející se na účtu obžalovaného č. 431402560267/0100 vedeného u Komerční banky, a. s.

obžalovaný Ing. Petr OXXXXX:

podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (t ř í) l e t**, pro jehož výkon se dle § 56a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazuje **do věznice s dozorem**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu **je obžalovaný Michal BXXXXX povinen** zaplatit náhradu škody poškozené Energy 21 a. s., IČ: 27865789, se sídlem v Praze 8, ul. Pobřežní 3/620, ve výši 26,805.246 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným soudem v několika hlavních líčeních byl prokázán skutkový děj popsáný ve výrokové části rozsudku; bylo tedy – stručně řečeno – prokázáno, že obžalovaný Michal BXXXXX v úmyslu obohatit se na úkor svého zaměstnavatele, společnosti CE Solar, v níž vykonával funkci jednatele, uzavřel z této pozice smlouvu o zprostředkování se společností Cormack Trade LLC se sídlem v USA, která se v této smlouvě zavázala vyhledávat subjekty mající zájem o produkty společnosti CE Solar. Z titulu takto uzavřené smlouvy o zprostředkování pak mělo dojít ke zprostředkování obchodu mezi CE Solar a společností Servis FVE, ke kteréžto činnosti však nedošlo, neboť za obě společnosti jednal spoluobžalovaný Ing. Petr OXXXXX, což by tedy fakticky znamenalo, že by Ing. OXXXXX zprostředkoval obchod sám sobě. Všechny těchto skutečností si byl obžalovaný Michal BXXXXX vědom, neboť obě společnosti spolupracovaly již dříve, přesto však nechal proplatit společností Cormack Trade fakturovanou částku přesahující 1 milion € na účet společnosti založený krátce předtím u Valartis Bank v Lichtenštejnsku. Následně pak oba obžalovaní uzavřeli se společností Cormack Trade smlouvy o půjčce, z kteréhožto titulu byla tato částka převedena ve více platbách na účet obžalovaného Ing. OXXXXX a z tohoto jeho účtu v dalších platbách na účet obžalovaného BXXXXX i společnosti Servis FVE, jak bude detailně popsáno dále.

Průběh dokazování – vyjádření obžalovaných:

Stanovisko **obžalovaného Michala BXXXXX** ke skutečnostem kladeným mu za vinu bylo takové, že se nemohl podpisem zmiňované zprostředkovatelské smlouvy žádné trestné činnosti dopustit, neboť jeho podpis měl význam čistě procesní a byl pouze jedním z kroků v rámci celého procesu vedoucího k uzavření předmětné smlouvy a následně k samotnému zprostředkování uzavření obchodu. K realizaci daného postupu byly stanoveny interní směrnice, které popisovaly kompetence, možnosti, platby a procesní kroky, a tyto byly zcela v režii mateřské společnosti, kterou byla Energy 21. Tato navíc veškeré smlouvy a platby schvalovala. Obžalovaný, i když měl přístup k účtům, neudělal sám jediný převod, nemohl podepsat danou smlouvu bez souhlasu Energy 21, nemohl ani vyvést prostředky tak, jak je mu kladeno za vinu. Byl pouze jedním z úředníků, kteří schvalovali tento obchod jako takový. Technicky pak proces schvalování probíhal tak, že obchodní manažer přišel s nějakou smlouvou, k níž byla připojena „košílka“, tedy průvodní list, kde bylo popsáno, čeho se týká, jaký je předpokládaný zisk, kdo je za ni obchodně zodpovědný. Svým podpisem se pak ke smlouvě vyjadřovali obchodní ředitel, právník, ekonomický manažer a on jako poslední, čímž ztvrdil celý obchod. Když byl obchod realizován a přišla faktura, Energy 21 na základě smlouvy schválila platbu; u velkých smluv pak schvalovala také samotnou smlouvu. Za obchodní případ pak měl faktickou obchodní odpovědnost obchodní ředitel společnosti, což byl pan KXXXXX, a jemu podřízení obchodní manažeri, kterých byla celá řada, např. pánové KXXXXX a KXXXXX.

Obžalovaný také uvedl, že podobných smluv, jako byla tato, podepisoval celou řadu, ohledně daného obchodu ani nic nevěděl, jednalo se pravděpodobně o zprostředkování

nějakého obchodu s nějakými komponenty mezi CE Solar a nějakou další společností. Smlouva byla zřejmě rámcová a navozovala nějakou širší spolupráci s nějakou firmou z USA; nebyl nikdy v kontaktu s představitelem firmy Cormack Trade, s níž byla smlouva uzavřena. Smlouva se k němu dostala již podepsaná, nebylo mu známo, kdo a za jakých okolností smlouvu podepsal za Cormack Trade. S požadavkem na podpis smlouvy přišel obchodní manažer. Obžalovaný dle svého vyjádření ani nevěděl, který obchod byl na základě této smlouvy uzavřen jako první.

Obžalovaný také přesně nevěděl, zda vyplacená částka byla ze zdrojů CE Solar, nebo Energy 21, přičemž poukázal na fakt, že finance těchto společností byly velmi úzce propojeny; on sám peníze neposílal a ani nevěděl, z jakých zdrojů to platil pan MXXXXX, finanční ředitel Energy 21. Obžalovaný dále připustil, že tato částka skončila na účtu v Lichtenštejnsku, k němuž měl od jisté doby dispoziční právo, účet však byl založen pravděpodobně spoluobžalovaným OXXXXX. Dispoziční právo mu nabídl jmenovaný, když mu navrhl účast na projektu výstavby fotovoltaiické elektrárny, kdy se mělo jednat o 50% podíl, a to zřejmě dle obžalovaného proto, že měl potřebné znalosti a přístup k technologiím. Ing. OXXXXX mu také sdělil, že má půjčené nějaké peníze, které se nachází na daném účtu a protože má být podílníkem, dostane k němu právo. Takto byla navázána spolupráce se spoluobžalovaným. Dispoziční právo získal v Praze, kde podepisoval příslušné dokumenty, které mu předložila pracovnice banky, která do Prahy přijela. Právo mu musela zřejmě udělit ona americká firma, ale s nikým z této firmy v kontaktu nebyl.

K tokům peněz, v nichž byla spatřována legalizace výnosů trestné činnosti, se obžalovaný vyjádřil spíše obecně, když uvedl, že veškeré kroky měly jednak podpořit výstavbu FVE Nihošovice, kde tedy byli investory on se spoluobžalovaným, jednak měly také prokázat jejich úvěrovou angažovanost, když museli mít část vlastních zdrojů na financování projektu. Peníze nakonec přišly do realizátorské firmy Servis FVE. Komponenty k výstavbě dodávala jejich firma CE Solar. Obžalovaný ještě připustil, že je možné, že tento obchod mezi CE Solar a Servis FVE zprostředkovala právě firma Cormack Trade, a to s vysokou pravděpodobností. V průběhu řízení před soudem ještě obžalovaný doplnil, že smlouvu o půjčce se společností Cormack Trade uzavřel nejen obžalovaný Ing. OXXXXX, jak vyplývalo ze spisu již dříve, ale také on, kterýžto fakt příslušnou smlouvou doložil.

Obžalovaný také připomněl, že účet u banky Valartis byl založen dne 13. 4. 2010 a on získal možnost dispozice s ním až 25. 5. 2010, přičemž veškeré transakce, které se obžalovaným kladou za vinu, se uskutečnily ve dnech 12. a 13. 5. 2010, tedy v době, kdy s účtem ještě nemohl disponovat.

K dotazu státní zástupkyně pak obžalovaný dodal, že podíly jeho a spoluobžalovaného v projektu FVE Nihošovice je doložena minimálně držením 50% akcií v centrálním depozitu cenných papírů a je to podchyceno i smluvně. Jedná se o akciovou společnost, do níž vložil on know-how a spoluobžalovaný finance.

Obžalovaný Ing. Petr OXXXXX se k věci vyjádřil v tom smyslu, že celou situaci považuje za absurdní, neboť peníze na realizaci projektu FVE Nihošovice si reálně půjčil od společnosti Cormack Trade, a to zcela transparentním způsobem, přičemž jednotlivé

transakce popisované v obžalobě byly prováděny tak, aby nemohl být zpochybněn jakýkoliv finanční tok, aby tyto byly prokazatelné a nebyly zamlžené, což je zřejmé i z toho, že o nich nejsou žádné pochybnosti, že je možno je dohledat. I daná půjčka byla realizována bezhotovostně. Peníze si vypůjčil proto, aby banka viděla, že mají k dispozici vlastní finance. Původ peněz tak nebyl nijak zastírán a tyto byly skutečně použity na realizaci projektu FVE, když dokonce technologie byly nakoupeny u CE Solar. K půjčce obžalovaný uvedl, že mu peníze půjčila paní FXXXXX, kterou potkal v únoru 2010 na konferenci v USA na téma obnovitelných zdrojů a která se zmínila, že má nějaké finanční prostředky z nějakých fondů. O paní FXXXXX obžalovaný nic bližšího nevěděl, pohybovala se v Londýně a v USA, kde jí také potkal. Smlouva o půjčce byla uzavírána korespondenčně. Zvažovali také možnost, že by společnost Cormack Trade vstoupila přímo do projektu FVE Nihošovice, z čehož sešlo, následně pak že by dodávali technologie, z čehož také sešlo. K faktu, že byla společnost Cormack Trade založena až v březnu 2010 obžalovaný uvedl, že za této situace musela mít jmenovaná více společností, nebo zastupovala nějaké fondy. Dále obžalovaný uvedl, že nevěděl, že má paní FXXXXX i jiné kontakty v ČR, nezmiňovala se o tom, nevěděl, že by krátce po uzavření smlouvy o půjčce uzavřel Cormack smlouvu s CE Solar. Pokud byl někdy v kontaktu s někým s CE Solar, nejednalo se o spoluobžalovaného.

Ohledně banky Valartis v Lichtenštejnsku obžalovaný uvedl, že tuto si vybral ze dvou možností, které mu nabídla paní FXXXXX. Obžalovaný si již u hlavního líčení nepamatoval, jaká částka byla uvedena ve smlouvě o poskytnutí půjčky, bylo kolem 1 mil. Eur, což koresponduje se zněním obžaloby. U následného hlavního líčení pak obžalovaný upřesnil, že polovina půjčky byla poskytnuta jemu a polovina spoluobžalovanému, smlouvy tedy byly dle obžalovaného uzavřeny dvě, přičemž ve spise je založena pouze smlouva, kterou uzavřel on. Peníze tedy byly na účtu Cormack Trade, k němuž měl dispoziční právo a část financí poslal na svůj účet a část na účet spoluobžalovaného, aby bylo možno prokázat vlastní zdroje na financování FVE. Po poskytnutí půjček šly finanční prostředky dál. Obžalovaný také potvrdil sdělení spoluobžalovaného, že jej oslovil s nabídkou vstupu do projektu FVE Nihošovice.

K dotazu dále obžalovaný uvedl, že až ze spisu zjistil, že mu byly půjčeny peníze, které firma CE Solar poslala na účet do Lichtenštejnska, což ho překvapilo; nevěděl o tom v té době. K pohybu peněz popsanému v obžalobě obžalovaný uvedl, že tento zřejmě odpovídá skutečnosti, i když to blíže nezkoumal.

Obžalovaný se vyjádřil také ke splácení úvěru od firmy Cormack Trade, když uvedl, že se jednalo o úvěr dlouhodobý s odkladem splácení na dobu asi 8 nebo 10 let. Doposud nesplatili nic, stále však běží úroky; pokud by nesplatili úvěr, následovala by sankce v podobě uplatnění opčního nároku na firmu Solar Park Nihošovice. S paní FXXXXX obžalovaný již asi dva nebo tři roky nebyl v kontaktu, není pro to důvod.

K dotazu obhájce obžalovaný uvedl, že společnost CE Solar mu byla doporučena na nějaké konferenci, když v dané chvíli nevěděl, že v ní figuruje spoluobžalovaný. Situace na trhu byla tehdy komplikovaná, pohybovala se na něm spousta podvodníků.

Vyjádření svědků:

Úvodem této pasáže soud předesílá, že výpovědi svědků byly poměrně obsáhlé a z nich zde soud cituje ty jejich části, které dle jeho názoru mají svůj význam pro rozhodnutí ve věci, jak bude ještě vysvětleno v dalších pasážích tohoto odůvodnění.

Svědčyně Lucie ŠXXXXX, hlavní účetní ve společnosti CE Solar, se k věci vyjádřila spíše v obecné rovině, když v podstatě jediným konkrétním údajem v její výpovědi bylo sdělení, že chystala platbu zmiňované částky na účet banky do Lichtenštejnska, čemuž předcházela příslušný schvalovací proces, v jehož rámci pro ni bylo zásadní schválení ze strany finančního ředitele PXXXXX a jednatele BXXXXX. Podle názoru svědkyně se na schvalování této platby nějakým způsobem podílela také společnost Energy 21, resp. s touto společností musela být platba projednávána, konkrétně byl v uvedené společnosti odpovědnou osobou pan MXXXXX, finanční ředitel společnosti, který do schvalovacích procesů vstupoval. Energy 21 činnost jejich firmy pravidelně měsíčně kontrolovala. Posledním krokem před odesláním platby pak byla autorizace, tedy přímé podepsání platby, ze strany pana PXXXXX. K výši platby pak svědkyně uvedla, že se obecně nejednalo o nějak neobvyklou částku, připustila však, že neobvyklou byla z toho důvodu, že se jednalo o platbu za zprostředkování.

K dotazu obhájce se svědkyně ještě poněkud obšírněji vyjádřila k roli společnosti Energy 21 ve schvalovacím procesu, přičemž mj. konstatovala, že je pro ni nepředstavitelné, že by taková platba mohla proběhnout bez vědomí mateřské společnosti, resp. že by byla schválena bez odpovídajícího protiplnění.

K roli jednatele, tedy obžalovaného BXXXXX, při schvalování proplacení konkrétní faktury se svědkyně nedokázala vyjádřit. Dle jejího názoru o takovém proplacení rozhodlo vedení, které pro ni představovali pan PXXXXX a jeho nadřízený pan MXXXXX, i když i obžalovaný do toho „asi také nějak zasahoval“, i když ke komunikaci mezi ním a Pavelkou se svědkyně nedokázala vyjádřit. Podle svědkyně, i pokud by vedení E 21 platba náhodou unikla, tak se o ní museli následně dozvědět, neboť minimálně jednou měsíčně jim byla zasílána všechna data.

Svědék Martin PXXXXX, finanční ředitel společnosti CE Solar, k věci uvedl, že na existenci společnosti Cormack Trade si vzpomněl až u výslechu na policii, na nějaká jednání s firmou si nepamatoval, on s ní v kontaktu nebyl. Pouze ze svých záznamů zjistil, že pro ně (tedy pro CE Solar) tato firma dělala nějaké zprostředkování. Na okolnosti předmětné platby si svědek nepamatoval, pouze obecně uvedl, že platba musela projít schvalovacím kolečkem, když předtím musel přijít požadavek na zaplacení faktury od pana KXXXXX z obchodního útvaru. Platbu musel schválit pan BXXXXX a po něm to odsouhlasoval pan MXXXXX, později po určitých změnách řídil platební styk výhradně pan MXXXXX na základě jejich podkladů. On sám nerozhodoval o tom, že platba odejde z účtu, zřejmě tedy pouze dával nějaký podnět ke schválení platby, připustil, že v určitém období toto právo měl. V bance to potom někdo autorizoval. Svědek také vysvětlil, že on podléhal přímo panu MXXXXX z Energy 21, která byla spoluvlastníkem firmy; takové bylo organizační schéma.

Svědék se nikdy neúčastnil žádného jednání s firmou Cormack Trade, neúčastnil se ani sjednávání obchodů obecně, neměl ani žádné poznatky o tom, jakou práci pro ně firma udělala. Jeho úkolem bylo řídit finance, ekonomiku, účetnictví. K finančním zdrojům firmy svědek uvedl, že společnost CE Solar měla bankovní úvěry a dostávala platby od odběratelů za postavené elektrárny, takže byla financována ze zisků. Energy 21 pouze také platila za dodávky, které pro ně dělali, přitom ale kontrolovali jejich hospodaření. Podle svědka bylo hlavním úkolem jednatele společnosti shánění externích zakázek, tedy těch, které nepocházely od mateřské společnosti, jednání s dodavateli, podepisoval smlouvy apod. Svědek také zasílal přehled nutných plateb v tabulce panu MXXXXX, když předtím tyto platby odsouhlasoval obžalovaný BXXXXX. MXXXXX měl také autorizační pravomoc; v této souvislosti bylo svědkovi předestřeno, že dle sdělení banky předmětnou platbu autorizoval on, k čemuž uvedl, že pokud to bylo v onom období, o kterém mluvil, tak platbu skutečně autorizoval. Vyloučil, že by nějaká platba mohla proběhnout bez schválení Ing. MXXXXX.

Svědék se vyjádřil také v tom smyslu, že kdyby měl pochybnost o tom, zda došlo k nějakému plnění za tuto platbu, svým podpisem by platbu neschválil; pochybnosti ale mít nemusel, když to prošlo tolika rukama. Navíc k němu se v tomto případě věc dostala až někdy v září, kdy již bylo vše uzavřeno.

Podle svědka šla spolupráce s firmou Cormack Trade přes KXXXXX a KXXXXX k obžalovanému BXXXXX, příp. k Energy 21; kdo však s nimi jednal jako první, svědek nevěděl.

K rozhodnutí o platbě svědek pouze uvedl, že určitě on nebyl tím, kdo rozhodl o provedení platby; nevěděl, kdo konkrétně rozhodl, uvedl pouze, že o platbách rozhodoval svědek MXXXXX. O předmětné fakturu musel obžalovaný BXXXXX vědět, svědek ovšem nevěděl, co s ní dělal. Svědek se ještě vyjádřil ke „Schvalovacímu řádu“ obsaženému ve spise, kde se uvádí, že objednávku, resp. nákup v hodnotě přes 10.000,- Kč odsouhlasuje vedle finančního ředitele také ředitel společnosti, když uvedl, že se zde nejedná o schválení platby, ale nákupu, což podle svědka není totéž. Svědek se dále nedokázal vyjádřit k dotazu, zda je možné, že by předmětnou platbu nemusel schválit obžalovaný BXXXXX. On sám tedy platbu autorizoval, přičemž pokyn k autorizaci mu musel dát svědek MXXXXX. Podle svědka žádná platba nemohla proběhnout bez toho, aniž by ji MXXXXX schválil, neboť E 21 kontrolovala celý balík peněz. Podle svědka tedy CE Solar samostatně nehospodařil. Obžalovaný BXXXXX mohl nařídít proplacení faktury, kde se např. jednalo o proplacení menších provozních nákladů kolem 500,- Kč; v případě větších částek komunikovali s Prahou

Svědék Ing. Pavel MXXXXX, finanční ředitel Energy 21, ve své výpovědi především uvedl, že to byla jejich společnost, kdo zadal audit u CE Solar, přičemž jeho výsledkem bylo objevení několika podezřelých transakcí, z nichž jedna byla mezi CE Solar a Cormack Trade. Ono podezření pak vyplývalo z výše vyplacené částky a z ojedinělosti transakce mezi těmito dvěma subjekty. Svědek sám se poté snažil zjistit o této transakci více, ale od pracovníků CE Solar (KXXXXX, PXXXXX) se pouze dozvěděl, že se mělo jednat o zprostředkování obchodu mezi CE Solar a FVE Servis. Svědek tedy uvedl, že nevěděl o tom, že příslušná platba proběhla, k čemuž dodal, že CE Solar sice byla jejich dceřiná společnost, ovšem on ze své pozice finančního ředitele skupiny Energy 21 čítající přes 10 firem nemohl prověřovat

každou jednotlivou transakci, činil tak pouze namátkově; staral se o celkové cash-flow celé skupiny. Platby CE Solaru schvaloval např. tehdy, když byl jeho finanční ředitel PXXXXXX na dovolené. Dále svědek uvedl, že CE Solar obchodovala zcela samostatně, neměla žádná omezení, hlavní roli hrál dostatek finančních prostředků v okamžiku obchodního případu.

Svědek také soudu sdělil, že se mu nepodařilo dohledat, za co byla daná částka vyplacena, lidé, kteří tehdy ve firmě pracovali, mu také nebyli schopni dát uspokojivou odpověď. Na žádnou činnost, kterou by bylo možno považovat za zprostředkování, nenarazil. Svědek potvrdil, že dostával tabulky s jednotlivými platbami, kde byly uvedeny částky a firmy, ale on nikdy na firmu Cormack Trade nenarazil, stejně jako na tu sumu; ta nikdy nebyla v žádné tabulce. Svědek nikdy nezjistil, na základě čeho byla tato provize vyplacena a proč právě v takové výši. Svědek zpětně procházel své e-maily, zda případně někdy tuto platbu neschválil, ale nic takového neobjevil. Navíc, když se o tuto platbu zajímal, dostal od svědka PXXXXXX jako vysvětlení e-mail, který odeslal svědek KXXXXXX svědkyni ŠXXXXXX; za normálních okolností by dostal nějaký svůj e-mail, kterým platbu schválil. Mělo-li se jednat o zprostředkování nákupů komponentů pro FVE, konkrétně měničů a panelů, avšak měniče nakupovali přímo od výrobce a pro nákup panelů měl CE Solar uzavřenou smlouvu o zprostředkování s jinou firmou.

Svědek připustil, že se mohlo stát, že mu fakturu ke schválení nikdo nedal, nebo že mu ji i dali, ale že platbu mohl v rámci celého balíku plateb přehlédnout nebo tuto povolit, pokud se vešla do celého balíku plateb, pokud zrovna v té chvíli neměl čas na podrobnější zkoumání. Ale vzhledem k tomu, že ve své poště nenašel zpětně nic, co by nasvědčovalo schválení platby, domníval se, že platbu neschválil. Když žádal PXXXXXX o vysvětlení, tento mu nebyl schopen poskytnout nic víc, než e-mail od KXXXXXX.

K tvrzení svědků, že platba v takové výši by nemohla proběhnout bez vědomí Energy 21, svědek zopakoval, že platba mu nemusela být předložena ke schválení; kdyby ji skutečně schválil, museli by o tom svědci KXXXXXX, PXXXXXX nebo ŠXXXXXX mít nějaký záznam. Svědek ještě předestřel soudu svou domněnku jako vysvětlení, že o platbě nemusel vědět, a to takové, že platba od FVE Servis již mohla přijít ponížená o výši provize.

K dotazu obhájce svědek také uvedl, že nemá povědomost o tom, že by se zaměstnanec advokátní kanceláře Havel – Holásek Mgr. Tomáš NXXXXXX zabýval smlouvou s Cormack Trade, on sám mu takový úkol určitě nezařadil. K výši dané transakce svědek uvedl, že se výše transakce pohybovala řádově za rok v miliardách korun, ale platby za zprostředkování se pohybovaly řádově v jednotkách milionů korun, nikoli ve výši milionu euro. V rámci celkového obratu CE Solar se jednalo o zanedbatelnou částku, ale nikoli v kontextu toho, kolik se platilo za jiné provize. Dále svědek k dotazu obhajoby vysvětloval svůj vztah jako finančního ředitele Energy 21 k CE Solar, kdy on sděloval, jakou částku mohou použít týdně na úhrady a oni poté připravili raport ke schválení jednotlivých plateb. Ohledně samotného obchodu s FVE Servis pak svědek uvedl, že tento byl ziskový.

Svědek JUDr. Adam DXXXXX, likvidátor společnosti CE Solar, uvedl, že byl do společnosti pozván managementem Energy 21 jako krizový manager, což byla jeho specializace, na základě auditu provedeného Ernst&Young a advokátní kanceláří Havel –

Holásek. Transakce s Cormack Trade byla oběma subjekty označena jako nestandardní, avšak s ohledem na fakt, že z posudků nevyplývalo, že by byla CE Solar poškozena, vzal to pouze na vědomí a dál se touto transakcí nezabýval. Později však našel komunikaci obžalovaného BXXXXX s bankou Valartis, z níž vyplývalo, že s ní jedná jako klient, a jak později zjistila policie, obžalovaný měl přístupové právo k účtu, který měla otevřený společnost Cormack; vrátil se tedy k výsledkům auditu a v té chvíli to dávalo smysl. Z posudku vyplývalo, že žádná prokazatelná činnost za fakturovanou částku odvedena nebyla. Podobné zjištění učinil i on v rámci své činnosti, v dokumentaci nic takového nenašel, ale vycházel především ze závěrů auditu. Od žádného ze zaměstnanců CE Solar ani Energy 21 se žádné informace k této transakci nedozvěděl. Energy 21 ji považovala za nestandardní a za poškození společnosti.

K dotazu obhajoby svědek uvedl, že nelze poznat, zda jako likvidátor měl k dispozici kompletní dokumentaci CE Solar, likvidátor má vždy to, co mu jiní dají. Podle jeho poznatků obchod s FVE Servis nebyl ztrátový, ale provize byla vyplacena neoprávněně.

K námitce obžalovaného BXXXXX, dle níž celá tato věc je tlakem na jeho osobu, neboť se řeší pouze tato kauza, ale jiné – ztrátové – se pomíjely, svědek uvedl, že to není pravda, neboť balík problémů kolem CE Solar se řešil konzistentně, Cormack byl pouze jeden malý střípek; i v jiných případech se vynakládalo velké úsilí.

Svědék Štefan KXXXXX působil ve společnosti CE Solar, s. r. o., jako obchodní reprezentant, přičemž jeho náplní práce bylo shánění zákazníků na odbyt produktů. Obžalovaný OXXXXX byl zákazníkem společnosti CE Solar již v době nástupu svědka do zaměstnání. Objem obchodů s obžalovaným byl v řádech stamilionů, byly zrealizovány asi 3 – 4 zakázky, jednalo se o největšího zákazníka, kterého měl svědek na starosti. Na výstavbu FVE Nihošovice prodával komponenty společnosti, jejíž jméno si nepamatuje, prostřednictvím obžalovaného OXXXXX. Společnost Cormack Trade nezná, kontakt s ní v žádném případě nenavazoval, a to i z důvodu, že kontakt se zprostředkovateli nebyl jeho náplní práce. Rovněž netuší, zda se uvedená společnost nějakým způsobem podílela na zmíněné stavbě. Smlouvu o zprostředkování se společností Cormack Trade nepodepisoval; podepsal pouze předávací protokol, který deklaroval předání panelů, které byly zaplacený.

Kancelář Havel - Holásek poskytovala právní pomoc společnosti CE Solar ohledně smluv se zahraničními výrobci. Zda se jednalo o primárního právního zástupce uvedené společnosti, svědek neví. K e-mailové komunikaci s Mgr. NXXXXX ze společnosti Havel - Holásek, v rámci níž bylo svědkovi zasláno stanovisko právní kanceláře k předmětné zprostředkovatelské smlouvě, a to před jejím uzavřením, uvedl, že mu Mgr. NXXXXX nejspíš poslal nějaké právní vyjádření, které svědek přeposlal dál obžalovanému OXXXXX; doplnil, že právní záležitosti firmy neřešil, pouze kanceláři zadal dotaz a odpověď následně přeposlal dál. K faktuře od společnosti Cormack Trade, která byla svědkovi zaslána prostřednictvím e-mailu obžalovaným OXXXXX, a k e-mailu, na základě něhož požadoval svědek po účetní ŠXXXXX, aby mu dala vědět, kdy se faktura zaplatila, a dále jí sděloval, že se jedná o těch 26.800.000 Kč provize, uvedl, že nejspíš potřeboval vědět, zda peníze na tak velkou zakázku již přišly na účet, aby mohly být panely vydány ze skladu. K dotazu, proč komunikoval s účetní ŠXXXXX ohledně provize, uvedl, že nejspíš potřeboval zjistit, zda je

platba již uhrazena, kdy pokyny dostával od nadřízených, a to od nejbližšího nadřízeného svědka KXXXXXX, jehož nadřízeným byl nejspíš obžalovaný BXXXXXX.

K dotazu, zda má nějakou pochybnost o reálnosti obchodu se společností Cormack Trade, uvedl, že pokud tam nějaké pochybnosti nastaly, řešil je s nadřízeným KXXXXXX. A nejspíš proto jej KXXXXXX odkázal na jejich advokátní kancelář a vyjádření advokátní kanceláře zaslal svědek dále klientovi. Nevzpomíná si, zda v rámci tohoto obchodu byla sjednávána nějaká provize. Bez vědomí nadřízených Víta KXXXXXX nebo eventuálně Pavla MXXXXXX neměl kompetenci něco řešit sám, tedy ani provizi. Fakturu na milion euro ani žádnou jinou v ruce nedržel, neboť všechny faktury šly do Brna, kde probíhala platba. Závěrem uvedl, že je obyčejný obchodník, který nebyl u žádných rozhodování, neví ani, zda bylo běžné platit provize obchodním partnerům a v jakých výších.

Svědka byl také dotazován k samotné realizaci platby ve výši přes 1 milion €, a to i s přihlédnutím k e-mailu, v němž dával pokyn účetní paní ŠXXXXXX k realizaci platby z účtu na účet, přičemž uvedl, že neví, kdo konkrétně rozhodl o zaplacení této částky, když pouze uvedl, že „vedení“, aniž by toto přesněji specifikoval. Konstatoval pouze, že jeho nadřízeným byl „Vítek“, na jehož příjmení si již nevzpomínal (KXXXXXX, pozn. soudu), od něhož dostával 99% pokynů, od obžalovaného BXXXXXX žádné přímé pokyny nedostával, nevěděl ani, jaká byla role obžalovaného v procesu přijímání a úhrady faktur. Svědek byl konkrétnější pouze tehdy, když vyloučil, že by o zaplacení rozhodl on.

Svědka Vít KXXXXXX, vedoucí obchodního oddělení, uvedl, že společnost Cormack Trade byla jedním ze zákazníků společnosti CE Solar, s. r. o., s níž vstoupili do obchodního kontaktu – fungovala jako zprostředkovatel, který přicházel s obchodními případy, za něž získával provize dle zprostředkovatelských smluv; na žádný konkrétní případ kromě nyní projednávaného si však svědek nevzpomněl. Za tuto společnost jednal obžalovaný OXXXXXX, který byl dle názoru svědka buď spoluvlastníkem nebo vlastníkem společnosti Cormack Trade; svědek si tuto skutečnost nikdy neověřoval – neviděl plnou moc. Společnost Cormack Trade zprostředkovala i obchod se společností Servis FVE, v rámci něhož měla společnost Servis FVE za domluvených podmínek nakoupit fotovoltaické komponenty pro výstavbu fotovoltaických elektráren (tedy nejednalo se o výstavbu, ale pouze o prodej komponent). Spolupráce byla navázána ze strany obžalovaného OXXXXXX, který oslovil obchodní oddělení, a to buď svědka KXXXXXX nebo přímo svědka. U jednání mezi CE Solar a Servis FVE byl za CE Solar přítomen celý tým lidí – Štefan KXXXXXX jako obchodník zodpovědný za detaily zakázky, svědek v pozici jeho nadřízeného a zároveň organizátora celé akce, dále někdo z nákupního a finančního oddělení, případně i někdo z managementu. Za společnosti Cormack Trade i Servis FVE vystupoval obžalovaný OXXXXXX. K majetkové struktuře uvedených společností, ani k jejich jednacím orgánům se svědek nedokázal vyjádřit, podotkl však, že je otázkou, jak je možné, že jeden člověk jednal za dvě společnosti. Nicméně doplnil, že pokud přijde klient a vyžaduje pro realizaci obchodního případu podpis zprostředkovatelské smlouvy, na jejímž základě je možnost se dostat k výhodnému obchodnímu případu, další okolnosti svědek „neřeší“, tedy v podstatě jej nezajímalo, zda z toho měl pan OXXXXXX nějaký prospěch, či nikoliv. S paní FXXXXXX, která měla být statutárním zástupcem společnosti Cormack Trade osobně do kontaktu nikdy nevstoupil, pouze ví, že jmenovaná za společnost podepisovala dokumenty. Jak došlo k podpisu

předmětné smlouvy, zda prostřednictvím e-mailu nebo poštou, si svědek nevzpomínal. K dotazu, zda jejich mateřská společnost Energy 21 schválila zprostředkovatelskou smlouvu se společností Cormack Trade nebo smlouvu o dodávkách uzavřenou se společností Servis FVE, uvedl, že mateřská společnost nečetla každou jednotlivou smlouvu, ale v rámci schvalovacího procesu, který byl ve firmě nastavený, si zodpovědné osoby smlouvu přečetly a vznesly připomínky. Tedy uzavření smlouvy, potažmo vyplacení peněz nemohlo proběhnout bez vědomí mateřské společnosti a svědka MXXXXX, nicméně dodal, že svědek MXXXXX by musel těmto jednáním věnovat speciální pozornost v rámci celé agendy. K dotazu, zda se svědek nějakým způsobem či podpisem vyjádřil k předmětné smlouvě se společností Cormack Trade, uvedl, že nejspíš jako obvykle podepisoval spolu s dalšími osobami titulní list smlouvy, netuší však, kdy se tak stalo. Po předložení tzv. průvodky, na níž je jeho podpis datován dne 14. 7., tedy až po uzavření smlouvy a poukázání peněz, uvedl, že si již na situaci nevzpomíná, avšak nemůže ani vyloučit, že byla průvodka ke smlouvě vytvořena dodatečně, neboť se jednalo o běžný postup. Dodal, že průvodky musely být od jisté doby rovněž podepsány některým z právníků, aby bylo potvrzeno, že smlouva není právně závadná. K podpisu průvodky Mgr. NXXXXX z advokátní kanceláře Havel – Holásek namísto dr. BXXXXXa, který tyto právní úkony dělal běžně, sdělil, že dr. BXXXXX nedisponoval angličtinou.

Ke spolupráci společností CE Solar a Servis FVE ještě před uzavřením zprostředkovatelské smlouvy se společností Cormack Trade uvedl, že si toho vědom není, avšak vyloučit to nedokáže. Po předestření jeho výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že spolupráce Servis FVE se společností CE Solar byla podmíněna vyplácením provizí společnosti Cormack Trade, uvedl, že tehdy situaci takto mohl popsat, nyní ale tuto situaci již takto nevnímá. K důvodu, proč společnost CE Solar neuzavřela smlouvu na dodávku solárních panelů přímo se společností Servis FVE, uvedl, že by tento obchodní případ bez uzavření zprostředkovatelské smlouvy nebyl ze strany Cormack Trade umožněn. Od nikoho z kolegů nikdy neslyšel, že předmětný obchod je podezřelý. Dodal, že je možné, že se jej na tuto platbu někdo dotazoval, ale zároveň popřel, že by tato platba byla podrobena nějakému speciálnímu soustředění. Na dotaz odpověděl, že neviděl jedinou indicii, která by naznačovala, že by měl obžalovaný BXXXXX na realizaci obchodu větší zájem než v jiných případech, že by jej upřednostňoval. Někáká speciální péče o tento případ rozhodně neprobíhala.

Odměna zprostředkovatelským subjektům se při prodeji obecně pohybovala kolem 5 – 10 %. V tomto případě byl objem obchodu v obratu kolem 200 mil. a zprostředkovatelská provize byla nějakých 20 – 25 mil. Kč. K dotazu, zda je provize ve výši 10, 15, 20, 25 % standardní, uvedl, že v jistých situacích, kdy dochází např. k časovému presu a hrozí desetimilionové ztráty, je takový vícenásobek opodstatněný. V daném konkrétním případě pak svědkovi výši provize sdělil obžalovaný Ing. OXXXXX, s nímž svědek jednal a kterého bral jako zákazníka. Svědek si nechal potvrdit, jestli je takový postup možný, čímž také informoval firmu o tomto jednání. Ohledně samotného zprostředkování svědek uvedl, že se nejednalo o typickou situaci, kdy přijde zprostředkovatel s informací o zákazníkovi a s tím, že když bude podepsána zprostředkovatelská smlouva, zákazníka představí. V daném případě však obžalovaný Ing. OXXXXX přišel, svědka seznámil s podmínkami obchodního případu a s tím, že se na něj vztahují provize; vše se tedy dohadovalo v jeden okamžik, nejednalo se o

jednání nejprve se zprostředkovatelem a potom se zákazníkem. Navíc byl také nákup komponent podmíněn vyplacením provize.

Svědék Aleš DXXXXX působil ve společnosti CE Solar jako nákupčí součástek k výstavbě fotovoltaických elektráren, později byl vedoucím nákupu. Případ FVE Nihošovice měli vedený, o společnosti Cormack Trade se však dozvěděl až v roce 2011 od pana KXXXXX ze společnosti Ernst & Young Audit, který požadoval odpovědi na otázky ohledně spolupráce s touto společností. Svědek uvedl, že ačkoliv mu nebylo o spolupráci s touto společností nic známo, vyhledal v centrálním úložišti smluv a faktur potřebné dokumenty, na základě nichž pak mohl jmenovanému odpovédět.

Dále se vyjádřil obecně ke způsobu provádění plateb ve společnosti, kdy uvedl, že pokud něco potřeboval zaplatit, poslal požadavek přímo svědkovi MXXXXX, příp. přes svědka PXXXXX. Nemůže stoprocentně potvrdit, že platba ve výši 1 mil. eur mohla proběhnout bez vědomí Energy 21, protože z Energy 21 na ni musely přijít peníze.

Svědék Mgr. Tomáš NXXXXX sdělil soudu, že nemá důvod cokoliv zamlčovat, ale s ohledem na povinnost mlčenlivosti odmítá vypovídat, neboť se domnívá, a to i po konzultaci s Českou advokátní komorou, že má v této věci, která se týká poskytování právních služeb nebo spolupráce se společností CE Solar, s. r. o, v období roku 2010, povinnost mlčenlivosti. Uvedl, že klient jej mlčenlivosti nezbavil a ani tak učinit nemůže, neboť již neexistuje. Doplnil, že v tomto případě jej povinnosti mlčenlivost může zbavit pouze právní nástupce, avšak vzhledem k tomu, že zde právní nástupce není, svědek se domnívá, že povinnost mlčenlivosti stále existuje a není, kdo by jí svědka zbavil. Zdůraznil, že skutečně nemá zájem na tom, aby měl problémy v kárném řízení, neboť povinnost mlčenlivosti je nejzákladnější povinností advokáta.

Svědék Ing. Daniel KXXXXX se vyjádřil k dotazům soudu a obhajoby, přičemž uvedl, že v roce 2009 byl předsedou představenstva a generálním ředitelem ve společnosti Energy 21. S akcionáři se dohodli, že společnost povede svědek MXXXXX, který byl svědkovi podřízen, nicméně pouze formálně, spíše byli kolegy. Svědek MXXXXX řídil smlouvy a finance, svědek KXXXXX projekty. Rozdělení zakázek pro CE Solar řešil svědek společně s obžalovaným BXXXXX, který mu přímo odpovídal – byl jeho podřízeným. Vedoucím obchodníkem v CE Solaru byl svědek KXXXXX a finančním ředitelem svědek PXXXXX. Dispoziční právo k bankovním účtům CE Solaru svědek neměl, měl je pouze obžalovaný BXXXXX. Společnost Energy 21 u zakázek CE Solaru sledovala pouze ziskovost zakázek, celkovou bilanci, položková kontrola nebyla možná. Obchodníci byli honorováni určitou částkou z předpokládaných zisků (cca 3 %). V případě, že zakázku zprostředkoval někdo externí, platilo se mu obvykle stejně jako obchodníkům. Svědek dodal, že při zjišťování celkové bilance bylo předpokládáno, že součástí jsou veškeré provize.

Vzhledem k tomu, že u zakázky týkající se výstavby fotovoltaické elektrárny pro ČEZ – Ralsko bylo zjištěno, že CE Solar zakázku z důvodu různých pochybení nezvládá, bylo majoritním vlastníkem Energy 21, což byl v té době fond, nařízen nezávislý audit kvůli krytí vůči investorům. Po jeho provedení bylo zjištěno, že svědek a svědek MXXXXX jsou mimo

podezření a naopak u obžalovaného BXXXXX bylo zjištěno, že nejedná ve všech případech ve prospěch společnosti. Objednávku na provedení auditu firmou Ernst & Young podepsal nejspíš svědek, závěrečnou zprávu dostal asi začátkem roku 2011. Nevzpomíná si, že by ji kancelář Havel - Holásek nějak vyhodnocovala. Rovněž tak si svědek neuvědomuje, že by měl jakýkoliv vliv na podobu této zprávy. Svědek dostal pouze draft forenzního auditu a byl požádán společně s MXXXXX o vysvětlení některých věcí. O změnách mezi draftem a finální verzí zprávy svědek změnový report nikdy nedostal. Svědek znovu zdůraznil, že audit kontroloval jeho i pana MXXXXX, důvodem byla pochybnost akcionářů o jejich důvěryhodnosti. Co se týče trestního oznámení na obžalovaného BXXXXX, svědek neví, kdo dal podnět svědkovi DXXXXX k jeho podání.

K odvolání obžalovaného BXXXXX z funkce jednatele došlo při jednání v sídle společnosti v Uherském Hradišti za účasti svědka a zástupce právní kanceláře. Rozhodný okamžik pro odvolání nastal po seznámení se s výpisem z účtu obžalovaného BXXXXX, z něhož bylo zřejmé, že na účet obžalovaného byly zasílány platby společností Bene, která byla dodavatelem prací na zakázce Ralsko ve velkém objemu, a tyto práce byly výrazně nad rozpočtem. Problémy však byly dlouhodobé. Po odvolání obžalovaného BXXXXX z funkce vyšly najevo problémy na jednotlivých zakázkách, kdy se především jednalo o Cormack Trade. Na dotaz, jak je možné, že o Cormack Trade nevěděli dříve, odpověděl, že k vyplacení 1 mil. Eur firmě Cormack nebyl nutný podpis někoho z Energy 21. V rámci komunikace mezi CE Solarem a Energy 21 dostávali informace o předpokládané ziskovosti zakázek, tedy svědek předpokládá, že uvedený obchod byl ziskový. Svědek KXXXXX při přípravě zprostředkovatelské smlouvy mezi CE Solarem a Cormack Trade o detailech obchodního případu, tedy o navýšení ceny o 1 mil. Eur („skryté provize“), nediskutoval s vedením Energy 21; pokud svědek KXXXXX tvrdí opak, pak si na to svědek nevzpomíná. Doplnil, že o provizi určitě nejednali, protože 1 mil. Eur není přiměřená provize, a dále, že společnost Energy 21 mohla CE Solaru vyplatit provizi za nerealizovaný obchodní případ bez adekvátního protiplnění, protože by se o této skutečnosti nedozvěděla. Po předstření průvodky ke smlouvě, svědek uvedl, že tento typ průvodky vůbec nezná.

Ke vztahu mezi Energy 21 a CE Solar svědek uvedl, že jejich společnost nemusela platby CE Solaru schvalovat, nebyl tam tedy nutný podpis nikoho z jejich firmy, protože oni pouze kontrolovali cash flow, tedy to, aby platby ze strany CE Solar nepřesahovaly příjmy společnosti, což bylo úkolem pana MXXXXX. Dále jejich společnost dohlížela na ziskovost jednotlivých zakázek.

Svědka Tomáš KXXXXX uvedl, že společnost Energy 21 se na jejich společnost Ernst & Young (dále jen „EY“) obrátila s tím, že potřebuje, aby jejich právní zástupce AK Havel, Havel byl podpořen ze strany forenzních auditorů. Byla uzavřena trojstranná smlouva, přičemž EY byla subdodavatelem AK Havel, Holásek, nicméně EY komunikovala i s Energy 21. Svědek zodpovídal za práci na místě a za vedení týmu; dále tam byl Filip BXXXXX a Mateusz HXXXXX, který zodpovídal za získávání informací z počítačů zaměstnanců. Za Energy 21 jednal Daniel KXXXXX a Pavel MXXXXX a za AK Havel, Holásek to byl Robert NXXXXX a advokát Jan HXXXXX. Byly pořízeny zálohy dat počítačů obžalovaného BXXXXX a několika dalších zaměstnanců (DXXXXX, PXXXXX, ŠXXXXX, KXXXXX).

K dotazu poté doplnil, že pracovníci Energy 21 tímto způsobem šetření nebyli. Průběh zajištění důkazů z počítačů si svědek přesně nepamatuje.

Prvotní schůzka proběhla za účasti týmu EY, představitelů Energy 21, zástupců AK Havel, Holásek a obžalovaného BXXXXX. Pánové z Energy 21 konfrontovali obžalovaného; bylo jednáno o tom, že obžalovaný BXXXXX přijal platby od dvou dodavatelů CE Solaru na svůj účet a dále o uznání dluhu, přičemž došlo k podpisu nějaké směnky ve výši cca 5 mil. Kč. K tomuto EY podklady neměla, svědek se o uvedeném doslechl až při úvodním setkání. Následovalo převzetí počítačů od zaměstnanců a rozhovory, které byly se souhlasem dotyčných nahrávány. V počítačích byla prohledávána pouze pracovní korespondence, vyhledávání probíhalo podle předem stanovených klíčových slov. K internetovým soukromým e-mailům EY přístup neměla. Pokud by v rámci pracovního e-mailu narazili na soukromou korespondenci, která by nesouvisela s pracovními záležitostmi, nezkoumali by ji.

Neví, zda získali informace o Valartis Bank ze soukromého e-mailu. První vysvětlení může být, že ze soukromého byly informace přeposlány na pracovní e-mail. Druhé vysvětlení je, že do Outlooku si obžalovaný stahoval e-maily z jiného svého e-mailového účtu. Svědek se domnívá, že informaci o Valartis Bank zjistili v souvislosti s nějakou obchodní záležitostí CE Solaru. K obsahu e-mailu, který byl zasílán z Valartis Bank obžalovanému BXXXXX, se svědek nedokázal vyjádřit. Rovněž tak nedokázal odpovědět, zda ještě disponují výstupy z pracovního počítače obžalovaného. Svědek nedokázal uvést, kdy získali informaci o transakci 1 mil. Eur, ani zda je na platbu někdo upozornil nebo zda ji našli. Dodal, že provize 27 mil. Kč je velmi neobvyklá, určitě by si jí všimli. K dotazu doplnil, že klíčová slova byla doplněna o slovo „Valartis“ až ve druhé vlně prohledávání.

Doplnil, že měli k dispozici dokumentaci, která se týkala platby společnosti Cormack Trade ze strany CE Solar ve výši 26 mil. Kč, v níž figurovala Valartis Bank. Pan KXXXXX jim vysvětloval, že platba provize společnosti Cormack Trade není skutečná provize, ale pouze vratka navýšení ceny; že došlo k navýšení ceny ze strany CE Solar za účelem získání bankovního úvěru, a pak toto navýšení bylo vráceno zpět přes společnost Cormack Trade. Svědek se domnívá, že cena měla být navýšena v neprospěch firmy Servis FVE, která tyto prostředky potom zaplatila CE Solaru. Tento typ podvodu vůči bance není úplně neobvyklý. Dále se vyjádřil obecně, že v CE Solaru v několika případech existovaly pouze smlouvy, přičemž objednávky chyběly.

Zpráva EY byla předkládána Advokátní kanceláři Havel, Holásek. Svědek neví, že by existovaly dvě verze zprávy, rovněž tak se nedokáže vyjádřit, zda došlo ke korekcím zprávy. K nim dochází, pokud zpráva obsahuje faktickou chybu, pokud je nutno něco dopracovat, přidat více informací. Chybějící podklady se v takovém případě dožadají. Doplnil, že vylučuje, že ze zprávy byly odstraněny skutečnosti popisující obchodní praktiky – navýšení provize. Po představení dvou znění zprávy založených ve spise svědek uvedl, že originál zprávy Ernst & Young je v anglickém jazyce ze dne 20. 6. 2011, a poté následuje soudní překlad. První zpráva není EY, svědek neví, o jaký dokument se jedná.

K dotazu, jak je možné, že ve zprávě ze dne 20. 6. 2011 se objevují skutečnosti, které nastaly až o jeden a půl měsíce později – konkrétně se jedná o Petra KXXXXXX, který byl jedním z vyšetřovaných v této kauze, kdy ve zprávě se říká, že byl členem představenstva Servisu FVE, avšak jeho ustanovení do funkce bylo až v srpnu 2011, uvedl, že na to nedokáže odpovědět, musel by vidět dokument „Projekt změny právní formy“. V této listině byl pan KXXXXXX uveden jako „budoucí člen dozorčí rady“, přičemž tato listina byla dostupná v OR, a z těchto údajů vycházeli.

Svěddecká výpověď Petra KXXXXXX byla čtena podle § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědek uvedl, že ve společnosti CE Solar, s. r. o., pracoval na obchodním oddělení, přičemž měl společně s dalšími pěti zaměstnanci na starosti prodej investičních celků; tedy nikoli pouze komponentů jako např. pan KXXXXXX. Jeho nadřízeným byl pan KXXXXXX. Společnost Cormack Trade mu nic neříká, vůbec netuší, v čem měla spolupráce s touto společností spočívat. Pokud se mělo jednat o zprostředkovatelskou společnost, uvedl obecně, že spolupráce s takovými společnostmi nebyla častá, ale ani výjimečná. Obžalovaného BXXXXXX zná, protože byl šéfem jeho šéfa KXXXXXX; obžalovaného OXXXXXX během činnosti v CE Solar nepoznal, setkal se s ním až po ukončení činnosti společnosti CE Solar, když byla svědkovi panem BXXXXXX nabídnuta externí spolupráce se společností Servis FVE, kde obžalovaný OXXXXXX působil.

Listinné důkazy:

Zpráva společnosti Ernst & Young Audit, s. r. o., vypracovaná po provedeném auditu a poskytnutá orgánům činným v trestním řízení popisuje postup společnosti po zplnomocnění advokátní kanceláří Havel - Holásek k poskytnutí auditorských a právních služeb pro společnost Energy 21 v souvislosti s vyšetřováním podvodu, údajně spáchaným zaměstnanci společností Energy 21 a CE Solar ve spolupráci s dodavatelem společnosti CE Solar. Uvádí se v ní, že šetřením účetních dokladů bylo zjištěno, že v účetnictví figuruje faktura na částku 27 mil. Kč vystavená společností Cormack Trade LLC bez jakéhokoliv příslušného obchodního dokumentu (např. nákupní objednávky) spojené s uvedenou fakturou. Podle vyjádření pana MXXXXXX se mělo jednat o odměnu za obchod uzavřený se společností Servis FVE, což se zdá být velmi nestandardní; odměna byla zaplacená do Valartis Bank (Lichtenštejnsko). Dále pak bylo zjištěno, že dohoda o zprostředkování byla podepsána za společnost CE Solar obžalovaným BXXXXXX a za společnost Cormack Trade paní Marcellou FXXXXXX. K obchodnímu modelu mezi společností Cormack Trade a CE Solar Vít KXXXXXX uvedl, že Cormack Trade patří obžalovanému Petru OXXXXXX, který je zároveň spoluvlastníkem Servisu FVE. Společnost Servis FVE poskytla CE Solar nabídku na financování jednoho z projektů CE Solar. Obžalovaný navrhl model, podle něhož by Servis FVE projekt financovala prostřednictvím sjednaného bankovního úvěru. Záměrem OXXXXXX bylo uměle navýšit náklady projektu, díky čemuž by na financování získal od banky vyšší úvěr. K tomuto bylo nutné, aby CE Solar uměle navýšila realizační cenu projektu. Pan OXXXXXX nakonec požádal o vyplacení takto navýšeného rozdílu jako provize na účet vlastní, v zahraničí registrované společnosti Cormack Trade. Ze **sdělení JUDr. Adama DXXXXXX**, jednatele CE Solar, s. r. o., ze dne 30. 3. 2012, vyplývá, že společnost CE Solar rozšiřuje trestní oznámení v kauze BXXXXXX a spol., neboť se domnívá, že transakce,

kteřá byla označena auditorskou i advokátní kanceláří pouze za nestandardní, byla fingovaná – že příjemce provize Cormack Trade pro CE Solar žádnou činnost nevykonával a Michal BXXXXX touto předstíranou transakcí obohatil sebe na úkor společnosti CE Solar.

Další listinou je již několikrát zmiňovaná **smlouva o zprostředkování** uzavřená mezi zákazníkem CE Solar, s. r. o., a zprostředkovatelem Cormack Trade LLC, podepsaná obžalovaným BXXXXX a ředitelkou společnosti Cormack Trade paní FXXXXX dne 12.4.2010, na základě níž se zprostředkovatel zavazuje vyhledávat obchodní partnery se zájmem o zboží a služby zákazníka, a to za ceny nejpriznivější pro zákazníka, a zákazník se zavazuje zaplatit zprostředkovateli odměnu za každý obchodní případ, a to ve výši předem dohodnuté smluvními stranami. Stejně tak má soud k dispozici předmětnou **fakturu ze dne 30. 5. 2010**, na základě níž má společnost CE Solar zaplatit společnosti Cormack Trade částku 1.042.600 € na účet vedený bankou Valartis Bank AG, přičemž faktura neobsahuje důvod platby (služba či vykonaná práce), když se zde pouze uvádí „na základě smlouvy o zprostředkování“. Společnost Cormack Trade také stanovila splatnost do 10 dnů od vystavení faktury, k čemuž je možno na tomto místě poznamenat, že dle schvalovacího řádu (viz níže) měla být dodavateli vrácena každá faktura, která neobsahovala lhůtu splatnosti minimálně v trvání 21 dnů. Ze **soupisu vystavených faktur** společností CE Solar je patrné, že jmenovaná společnost spolupracovala se společností Servis FVE již od roku 2009 (konkrétně od října), neboť již v tomto období v účetnictví CE Solar figuruje faktura za dodávku solárních panelů.

Dále spis obsahuje **e-mailovou komunikaci** mezi obžalovaným OXXXXX a Štefanem KXXXXX, který obžalovanému zaslal cenovou nabídku na solární park v hodnotě 3 mil. eur, dále pak návrh kupní smlouvy mezi CE Solar a Servis FVE na akci Nihošovice, žádost o závaznou objednávku na komponenty týkající se zmíněného parku a rovněž tak mu přeposlal vyjádření Mgr. Tomáše NXXXXX ke zprostředkovatelské smlouvě mezi CE Solar a Cormack Trade. Dále Štefan KXXXXX informuje dne 3. 5. 2010 Petra OXXXXX mj. o výši provize 26,8 mil. Kč, kdy uvádí, že se jedná o částku 1.042.685 € při kurzu 25,703, na což mu OXXXXX dne 4. 5. 2010 zasílá fakturu za Cormack Trade a žádá o „dnešní“ úhradu, k čemuž ještě uvádí, „jak jsem ji dnes v noci obdržel“ (myšleno fakturu), jakož i že „to komunikoval do USA“. KXXXXX následně fakturu zasílá ŠXXXXX a žádá ji o sdělení data zaplacení.

Materiály předložené Petrem OXXXXX obsahují smlouvu o půjčce, na základě níž společnost Cormack Trade LLC poskytla jmenovanému částku 468.300 € jako půjčku s úrokem 3 % p. a. z celkové částky; ke smlouvě přiložil i potvrzení právního zástupce společnosti Cormack Trade Petera J. JXXXXX o pravosti podpisu statutárního zástupce Marcelly FXXXXX. Petr OXXXXX rovněž doložil smlouvu o koupi a dodávce zboží ze dne 5. 4. 2010 uzavřenou mezi CE Solar, s. r. o., jako prodávajícím, a Servis FVE, s. r. o., jako kupujícím, jejímž předmětem je dodání zboží (FV panely, měniče a další) v celkové hodnotě 92,863.215 Kč bez DPH a dále faktury vystavené na základě uvedené smlouvy a zaplacené společností Servis FVE, s. r. o.

Cestou **právní pomoci z Velké Británie** bylo zjištěno, že k osobě Marcella FXXXXX nebyl nalezen žádný záznam v dostupných evidencích a databázích, nemá žádný kriminální

záznam, neprochází ani britskou evidencí obyvatel. Jako země jejího trvalého pobytu je vedena Federace Svatý Kryštof a Nevis, v obchodním rejstříku je (byla) zapsána jako ředitelka či jednatelka v rámci 43 společností. Na dotaz, zda právní poradce Peter J. JXXXXX ověřoval podpis Marcelly FXXXXX na předmětné zprostředkovatelské smlouvě a zda ověřil nebo dosvědčil pravost podpisu na smlouvě o půjčce ve výši 468.300 € mezi věřitelem Cormack Trade LLC a dlužníkem Petrem OXXXXX, bylo sděleno, že právní poradce po zaslání předmětných dokumentů uvedl, že je pravděpodobné, že veškeré podpisy na smlouvách ověřil. Z výsledků **právní pomoci z USA** je důležitá především informace o založení společnosti Cormack Trade LLC, které je datováno dne 9. 3. 2010 na federativním území District of Columbia, přičemž k datu 1. 8. 2013 byla činnost společnosti přerušena. K osobě Marcella FXXXXX zjištěno nebylo nic.

Bankovní informace Valartis Bank získané prostřednictvím právní pomoci z Lichtenštejnského knížectví obsahují jak údaje o účtu č. 319995, jenž patří společnosti Cormack Trade LLC, se sídlem v USA, Washington – účet byl založen 13. 4. 2010 a dispoziční oprávnění měl Ing. Petr OXXXXX (identifikační kód k internetovému bankovníctví byl obžalovanému bankou odeslán 14. 4. 2010) a od 25. 5. 2010 i Michal BXXXXX, tak především o pohybu financí na tomto účtu, kdy společností CE Solar, s. r. o., byla na tento účet dne 5. 5. 2010 poukázána částka 1.042.600 EUR a následně postupnými příkazy disponenta účtu Ing. Petra OXXXXX převedena na účet tohoto obžalovaného vedený u Raiffeisenbank a na účet obžalovaného Michala BXXXXX vedený u Komerční banky.

Ve spise je obsaženo také rozhodnutí správní rady společnosti Cormack Trade LLC ze dne 2.4.2010, dle něhož jsou Michal BXXXXX a Petr OXXXXX pověřeni zakládat bankovní účty a v této souvislosti bylo také rozhodnuto o zřízení jednoho či více účtů u banky BANK Vontobel AG, přičemž podpisová práva měli mít oba obžalovaní. Dále se ve spise nachází také plná moc ze dne 24.3.2010, dle níž společnost Cormack Trade pověřuje obžalovaného Michala BXXXXX založením a vedením účtu u banky Valartis, disponováním s prostředky na něm, prováděním transakcí jeho se týkajících atd. Dále je zde také dokument banky Valartis ze dne 13.4.2010 označený jako založení identity nominálního vlastníka, z něhož vyplývá, že obžalovaný BXXXXX ve vztahu k bance zastupoval společnost Cormack Trade. Z „profilu obchodního vztahu klienta“ pak vyplývá, že akcionáři společnosti Cormack Trade byli oba obžalovaní, přičemž každý vlastnil 50% podíl, resp. že banka s tímto faktem pracovala.

Z bankovních informací Raiffeisenbank, a.s., Komerční banky, a.s. a Volksbank, a.s., (potažmo pak z **protokolu o provedené analýze bankovních informací** a z přiložené **grafické analýzy toku finančních prostředků**, kteréžto listiny z bankovních informací vycházely) jsou patrné přesné přesuny finančních prostředků mezi soukromými účty obžalovaných a účty předmětných společností, k nimž měli obžalovaní dispoziční právo, přičemž je zřejmé, že po zaslání platby společností CE Solar s. r. o. na účet společnosti Cormack Trade LLC, byla tato částka obžalovanými zaslána prostřednictvím několika různých účtů tak, že nejpozději dne 7. 6. 2010 disponoval Michal BXXXXX s částkou 4,849 mil. Kč a Ing. Petr OXXXXX ke stejnému datu ovládal na účtech, ke kterým měl dispoziční oprávnění, celkem 19,2 mil. Kč.

Součástí spisu je rovněž žádost CE Solar, s. r. o., zastoupené JUDr. Adamem DXXXXX, likvidátorem, o zajištění majetku obžalovaného Michala BXXXXX z důvodu pokrytí nároku uvedené společnosti na úhradu způsobené škody ve výši 1,042.600 € obžalovaným, a to v souvislosti s uzavřením zprostředkovatelské smlouvy se společností Cormack Trade LLC. Žádost byla následně doplněna samotným **návrhem na zajištění nároku** poškozené společnosti Energy 21, a. s., která postupně k návrhu přiložila smlouvu o postoupení pohledávek uzavřenou mezi CE Solar, s. r. o., a Energy 21, a. s., v rámci níž byla postoupena i předmětná pohledávka, dále pak výzvu k úhradě dlužné částky zaslané obžalovanému BXXXXX a jeho odpověď, v níž uplatňovaný nárok považuje za zcela neoprávněný.

Společnost Energy 21, a. s., (za kterou zprávu podal svědek MXXXXX) doložila **účetní směrnici o schvalování plateb** ve společnosti CE Solar, s. r. o., dále pak podala **vyjádření ke vztahu CE Solar, s. r. o., a Energy 21, a. s.**, přičemž se konstatuje, že pro platby prováděné společností CE Solar stanovoval týdenní limity na platby finanční ředitel Energy 21 (pan MXXXXX), v rámci nichž se měly proplácet interně schválené (společností CE Solar) faktury. O prioritách plateb rozhodoval jednatel CE Solar obžalovaný BXXXXX a finanční ředitel pan PXXXXX. Platby za solární panely přímo schvaloval a kontroloval z pozice finančního ředitele Energy 21 Pavel MXXXXX. Ke zprostředkovatelské činnosti byl zaslán export faktur z účetního systému společnosti CE Solar za období roku 2010, přičemž částka za služby vycházející ze zprostředkovatelské smlouvy uzavřené se společností Cormack Trade je mnohonásobně vyšší než jiné fakturované zprostředkovatelské služby.

Ze zmíněného schvalovacího řádu pak lze zjistit, jaký byl stanovený postup při zpracování přijatých faktur. Mj. se zde uvádí, že zaměstnanec, který dodávku objednal, ověří věcnou správnost faktury a předá ji ke schválení nadřízenému a že nejpozději čtvrtý den předá schvalující zaměstnanec fakturu zpět adminu, který ji též den předá finančnímu řediteli společnosti ke kontrole a tento zkontrolovanou fakturu předá zpět adminu k odeslání účetnímu oddělení. Podmínky úhrady faktury byly mj. stanoveny tak, že na faktuře muselo být uvedeno číslo objednávky, pokud byla vystavena.

Již na tomto místě je však možno zpochybnit veškeré diskuze, k nimž na téma schvalovacího řádu v hlavním líčení došlo, resp. veškeré připomínky, které žalovaná strana v hlavním líčení k němu měla a z nichž vyplývalo, že obžalovaný BXXXXX fakturu neschvaloval, a to proto, že faktura byla vystavena až 30.5.2010, z čehož lze dovozovat, že platba byla odeslána bez doručené faktury a že tedy na toto .

Až během řízení před soudem navrhl obžalovaný Ing. OXXXXX, resp. jeho obhájce provedení důkazu znaleckým posudkem, který na jejich žádost vypracoval znalecký ústav a v němž byla řešena výhodnost předmětné transakce i s přihlédnutím k zaplacené provizi. Vzhledem k tomu, že znalecký posudek se zabýval problematikou nepodstatnou pro rozhodnutí ve věci, jak bude ještě vysvětleno níže, důkaz tímto posudkem proveden nebyl.

Společně se znaleckým posudkem pak byly předloženy ještě další listiny, kterými byl proveden důkaz, kdy se jednalo o další předložené smlouvy o půjčce, dle nichž společnost

Cormack Trade půjčila také obžalovanému BXXXXX částku 453.500 € a 90.700 €, stejně jako dalších 77.500 € měla společnost půjčit i obžalovanému Ing. OXXXXX. Dále takto bylo předloženo osm zálohových faktur vystavených společností CE Solar společnosti Servis FVE na dodávku solárních panelů v období dubna až června 2010 a výpisy z účtu označeného jako Solar park Nihošovice za období března až červen 2010, z nichž lze mj. zjistit, že společník Ing. OXXXXX poskytoval půjčky společnosti (Servis FVE).

S ohledem na tvrzení svědka MXXXXX, že se mu do rukou anonymně dostal výpis z účtu obžalovaného BXXXXXa vedeného u Komerční banky, předložil obžalovaný soudu sdělení této banky ze dne 7.4.2011, které lze považovat za omluvu banky za porušení bankovního tajemství a za sdělení, že nemohou tuto události blíže objasnit, z čehož lze dovozovat, že s největší pravděpodobností přičiněním zaměstnance banky získal svědek MXXXXX, potažmo společnost Energy 21 informace o pohybech na účtu obžalovaného.

Dále s ohledem na námitky obžalovaného BXXXXX v tom směru, že činností společnosti E&Y došlo k narušení jeho soukromí, vyžádal soud (kromě výsledku svědka KXXXXX odpovědného za průběh auditu, o němž je zmínka výše) ještě vyjádření společnosti k průběhu auditu z hlediska technického, což se týkalo kontroly pracovní e-mailové komunikace obžalovaného a zabezpečení ochrany soukromí. Na toto téma společnost soudu sdělila, že forenzní šetření se omezilo na vyhledání relevantní korespondence dle klíčových slov, a to výhradně v pracovní korespondenci prověřovaných osob, tedy i obžalovaného. v rámci procesu zajištění, zpracování a analýzy elektronických dat byly podle společnosti použity vysoce specializované forenzní nástroje, přičemž zaměstnanci postupovali dle standardní metodologie, která je v souladu s nejlepší praxí v oboru forenzního zajištění, zpracování a analýzy elektronických dat. V příloze pak společnost soudu zaslala relevantní klíčová hesla, zadokumentování procesu zajištění forenzní kopie příslušných dat i popis postupu při zajišťování dat (metodologie). Podle vyjádření obžalovaného BXXXXX ke klíčovým slovům byla všechna frekventována v rámci jeho zaměstnání u CE Solar s výjimkou slov „zeto or alfa or (Lukas Kruml)“, která se vztahují k období před nástupem do zaměstnání a nevztahují se tedy k zaměstnání u CE Solaru, takže podle názoru obžalovaného pochází z jeho soukromé datové schránky.

Kromě důkazů provedených tak, jak je výše popsáno, navrhoval obžalovaný Michal BXXXXX ještě výslech zmiňované Marcely FXXXXX a opakovaný výslech dr. Adama DXXXXX k problematice dvou verzí zpráv Ernst & Young, které jsou založeny ve spise. Tento návrh byl soudem zamítnut, a to v případě jmenované paní FXXXXX z toho důvodu, že tato byla pro soud nekontaktní, když se ji v průběhu řízení před soudem pokoušel oslovit e-mailem na adresu sdělenou obžalovaným Ing. OXXXXX, čehož výsledkem však bylo zjištění, že tato adresa neexistuje. Soud nepochybuje o tom, že by její výslech byl přínosný, nicméně za dané situace může pouze vyslovit údiv nad tím, že její účast před soudem, příp. alespoň kontakt na ni nedokázali zajistit obžalovaní jako akcionáři společnosti, jejíž je, příp. byla jmenovaná ředitelkou, která je navíc podepsána pod smlouvou o půjčce a měla by se tedy zajímat o navrácení dluhu obžalovanými (i když tito mají být akcionáři společnosti). Pokud se jedná o opakovaný výslech dr. Adama DXXXXX, tento považuje soud za nadbytečný, resp. za nadbytečné považuje řešení problematiky dvou zpráv společnosti Ernst & Young, neboť

tyto se mýlí s podstatou projednávané problematiky, jak bude vysvětleno dále v pasáži věnované hodnocení provedených důkazů.

Vyhodnocení provedených důkazů, skutková zjištění:

Soud úvodem předesílá, že rozsah provedeného dokazování neodpovídá nikoli komplikované podstatě projednávané problematiky, tzn. tomu, v čem je nutno trestnou činnost spatřovat a jak tuto právně kvalifikovat. A to se týká nejen rozsahu dokazování v přípravném řízení, kde se orgány v něm činné navíc zabývaly i jinou problematikou, než pro kterou byla podána obžaloba, ale i samotného řízení před soudem. Onen podle názoru soudu nadbytečný rozsah prováděného dokazování má totiž svůj původ v právní kvalifikaci jednání obžalovaného Michala BXXXXX užití již v usnesení o sdělení obvinění, pokud tedy byl ve skutku popsaném v bodě I) podané obžaloby spatřován zločin zpronevěry dle § 206 trestního zákoníku, jehož se měl obžalovaný dopustit tím, že si присвоil finanční prostředky, které mu byly svěřeny s tím, že o ně bude pečovat jako řádný hospodář. Od podání obžaloby bylo dle názoru soudu zřejmé, že pokud by byl prokázán skutkový děj v ní popsaný, tedy především ten fakt, že si obžalovaný BXXXXX peněžní prostředky skutečně присвоil, bylo by z hlediska právní kvalifikace rozhodující, jakým způsobem tohoto dosáhl. O zločinu zpronevěry by bylo možno uvažovat např. za situace, kdy by obžalovaný finanční prostředky nacházející se na účtu jeho zaměstnavatele toliko jednoduše převedl na účet svůj a nadále by s nimi nakládal jako s vlastními. Nicméně postup, který měl obžalovanému posloužit k získání předmětné částky do své dispozice, byl dle popisu skutku významně sofistikovanější a jeho podstatou bylo předstírání platby jinému subjektu za činnost, kterou tento neodvedl, jinými slovy řečeno, podstatou trestné činnosti bylo uvedení jiného, tzn. jeho zaměstnavatele, potažmo akcionářů či investorů, obžalovaným v omyl, což mu umožnilo převést předmětnou peněžní sumu z dispozice společnosti do dispozice své a spoluobžalovaného a přitom budit zdání legálnosti tohoto převodu odkazem na uzavřenou smlouvu o zprostředkování. Soud tedy od podání obžaloby spatřoval ve skutku v obžalobě popsaném pod bodem I) zločin podvodu dle § 209 trestního zákoníku, na kteroužto možnost změny kvalifikace jednání obžalovaného strany trestního řízení také upozornil, což však nezměnilo nic na tom, že se dokazování za přispění především strany žalované stále ubíralo směrem, jakoby se mělo jednat o zločin zpronevěry, což se projevilo především v prokazování vědomí mateřské společnosti Energy 21, a.s., resp. svědka MXXXXX, o provedení příslušné platby. Na tuto eventualitu pak bylo žalovanou stranou reagováno – alespoň tak tedy soud vnímal některé její kroky – až v závěru řízení před soudem.

Pakliže je nahlíženo na popsaný skutek jako na majetkovou trestnou činnost s podvodným aspektem, jeví se soudu důkazní situace – jak již naznačil výše - jako podstatně méně komplikovaná. Nikdy totiž nebylo sporu o tom, že smlouva o zprostředkování mezi CE Solar a Cormack Trade skutečně uzavřena byla, stejně jako nebylo sporu o tom, že za údajné zprostředkování bylo společnosti Cormack Trade zaplaceno přes 1 milion €, stejně jako o tom, že tato částka byla následně z účtu u banky Valartis v Lichtenštejnsku rozeslána z titulu údajné půjčky od Cormack Trade na účty obžalovaných. Stěžejní otázkou pro posouzení jednání obou obžalovaných tedy bylo, zda skutečně k nějaké činnosti, kterou by bylo možno jako zprostředkování posoudit, ze strany Cormack Trade došlo a zda zde tedy existoval důvod pro zaplacení dané částky na účet společnosti (soud se samozřejmě nezabýval

důvodností právě takovéto výše provize). Podle názoru soudu pak nebylo nijak komplikované na tuto otázku nalézt odpověď.

A to proto, že zde figuruje osoba obžalovaného Ing. Petra OXXXXX, který zde vystupoval v dvojčediném postavení jednak představitele společnosti Cormack Trade (soud pouze neví, z jakého titulu za ni jednal, nicméně zde je podstatné faktum, nikoli forma) a jednak jednatele společnosti Servis FVE, a.s., v němž pak měl zprostředkovat uzavření obchodu mezi CE Solar a právě Servis FVE. Vzhledem k tomu, že dle uzavřené smlouvy o zprostředkování bylo povinností či úkolem společnosti Cormack Trade *vyhledávat* zájemce o produkty společnosti CE Solar, nelze si nepoložit otázku, jakou podobu ono *vyhledání* odběratele solárních panelů a měničů, tedy společnosti Servis FVE, pro výstavbu fotovoltaické elektrárny Nihošovice muselo mít, jak společnost Cormack Trade reálně postupovala, když vyhledala Servis FVE jako zájemce o dodávku solárních panelů. Od na obchodu zainteresovaných osob z CE Solaru se soudu uspokojivé odpovědi nedostalo, jak bylo koneckonců možno i očekávat, neboť taková ani logicky vzato nebyla možná. Určité vysvětlení podal pouze svědek KXXXXX, když uvedl, že se vše odehrálo v jeden okamžik, když se za ním jako obchodním ředitelem dostavil obžalovaný Ing. OXXXXX a informoval jej, že se na tento obchodní případ vztahuje provize; vše se tedy odehrálo při jednom jednání, což dle názoru soudu i odpovídá výchozí situaci, která vylučuje, že by k nějakému vyhledání zákazníka došlo. O tom, jak byl obchod nastaven, pak vcelku přiléhavě vypovídá i další sdělení svědka KXXXXX, dle něhož uzavření obchodu mezi CE Solar a Servis FVE bylo podmíněno právě vyplacením provize společnosti Cormack Trade. Soud pouze dodává, že toto tvrzení svědka KXXXXX prodělalo v průběhu trestního řízení určitý vývoj od jednoznačného vyjádření v přípravném řízení přes určité zpochybnění této podmíněnosti při prvním výsledku před soudem („nyní bych to takto nevnímal“), až po její faktické připuštění v další výpovědi před soudem („bez uzavření smlouvy by nebyl obchod ze strany Cormack Trade umožněn“, což navozuje jednak otázku, z jakého titulu by měla tato společnost „umožňovat“ uzavření obchodu a jednak otázku z jakého jiného důvodu, než z důvodu zájmu obou v této společnosti působících obžalovaných). Podle názoru soudu tedy k žádné činnosti ze strany společnosti Cormack Trade, kterou by bylo možno považovat za zprostředkování, resp. za vyhledání zájemce o produkty, nedošlo a ani dojít nemohlo, z kteréhožto důvodu tedy byla částka 1,042.600€ vyplacena společnosti Cormack Trade bez faktického protiplnění, tedy neoprávněně, což znamená, že zařazení předmětné faktury vystavené touto společností do účetnictví společnosti CE Solar mezi faktury za zprostředkování znamenalo uvedení jiných v omyl, tzn. jak samotného zaměstnavatele, tak i společnost Energy 21, která měla vůči dceřiné společnosti jisté kontrolní pravomoci, stejně jako investorů očekávající co nejlepší hospodářské výsledky společnosti, stejně jako to, že jednatel společnosti bude skutečně postupovat při výkonu své funkce tak, aby jich dosáhl.

Za dané situace tedy nebylo pro rozhodování soudu natolik významné, zda o předmětné platbě svědek MXXXXX, resp. Energy 21, příp. kdokoli jiný, věděli, neboť s touto možností bylo nepochybně kalkulováno, což je zřejmé i z přehledu faktur za zprostředkování, navíc jistě nebylo možno vyloučit, že se o této platbě mateřská společnost nedozví, resp. toto bylo i pravděpodobné, neboť platbu 1 milionu eur zřejmě nebylo možno jen tak někde „uschovat“. A právě pro tento případ zde bylo ono „zprostředkování“, které samo o sobě nemohlo budit pozornost, na rozdíl od fakturované částky. Ta ovšem vzbudila

pozornost až svědka dr. DXXXXX, „krizového“ manažera, ovšem napoprvé nikoli až tak výraznou, aby se začal platbou podrobněji zabývat; k tomu došlo až později, když objevil kontakty obžalovaného BXXXXX s bankou Valartis. Dlužno poznamenat, že soud považuje vysvětlení celé situace ze strany svědka za logické a tedy i přesvědčivé a věrohodné. Soud rovněž nemá důvod nevěřit vyjádření svědka MXXXXX k jeho vědomosti o platbě, i když především platí, že i kdyby o ní věděl, neznamena to, že nebyl uveden v omyl a že trestná činnost nebyla spáchána. Soud je však především toho názoru, že zpočátku mu tato platba zůstala utajena, když z hlediska soudu logicky a tedy i věrohodně vysvětlil, že nemohl kontrolovat každou fakturu všech v holdingu sdružených firem, ale že jeho společnost zajímala spíše celková bilance CE Solaru. Každá faktura by naopak podle názoru soudu měla zajímat jednatele společnosti proto, aby se mohl prezentovat stoprocentnímu vlastníkovi jím řízené společnosti, tedy v případě CE Solaru společnosti Energy 21, pozitivními hospodářskými výsledky. Jak již bylo výše zmíněno, této vědomosti svědka MXXXXX o platbě byla věnována poměrně značná pozornost v průběhu dokazování, vyjadřovali se k ní všichni svědci – zaměstnanci CE Solaru, tzn. ŠXXXXX, PXXXXX, KXXXXX, KXXXXX, nicméně vše se odehrávalo spíše v obecné rovině ve smyslu „musel vědět“, kterýžto fakt nebyl nikdy nijak konkrétně doložen. Občas se vyskytly z pohledu soudu i poněkud extrémní názory, např. že svědek MXXXXX schvaloval každou platbu (viz svědek PXXXXX), kterýžto fakt by znamenal, že společnost CE Solar nebyla samostatně hospodařící jednotkou a ve svém důsledku by ani nepotřebovala svého jednatele. Nicméně, jak již bylo zmíněno výše, dokazování na toto téma se míjelo s podstatou projednávané trestné činnosti. Soud tedy na základě výše prezentovaných úvah dospěl k závěru v tom, směru, jakým způsobem došlo ke spáchání trestné činnosti a komu byla touto trestnou činností způsobena škoda.

Další úvahy se týkaly pachatele či pachatelů této trestné činnosti, což samozřejmě úzce souviselo s vyhodnocením role obžalovaného Michala BXXXXX, už pouze proto, že byl obžalován, v rámci takto probíhající transakce, resp. takto páchané trestné činnosti, když prokázáno bylo, že byla zaplacená vysoká částka, která zaplacená být neměla, a je tedy navazující otázkou, kdo o této platbě rozhodl a kdo za ni tedy nese (trestní) odpovědnost. Jediná dvě konkrétní zjištění ohledně této platby byla taková, že peníze z účtu na účet odeslala svědkyně ŠXXXXX jako účetní, u níž se rozhodovací pravomoc nepředpokládá, a že tomuto odeslání předcházela autorizace svědka PXXXXX, kterýžto úkon také nelze ztotožňovat s *rozhodnutím* o tom, že 1 milion eur bude společnosti Cormack Trade zaplacen. Všichni zaměstnanci CE Solaru, kteří se na toto téma mohli vyjádřit, se vyjadřovali neurčitě, když se zmínili případně pouze o „vedení“ společnosti (koneckonců také nikdo jiný o platbě rozhodnout nemohl), aniž by kohokoli jmenovali (pokud se jedná o názor soudu, tento za vedení společnosti s ručením omezeným s jedním stoprocentním vlastníkem považuje jejího jednatele). Ostatně i příslušná právní norma uvádí, že za společnost jedná její jednatel, přičemž nejen s ohledem na tuto právní úpravu, ale i s ohledem na běžnou praxi se soudu jeví jako nepředstavitelné, že by o platbě 1 milionu eur rozhodoval obchodní, finanční či jakýkoliv jiný ředitel ve společnosti. K případné možnosti, že by o platbě skutečně rozhodl svědek MXXXXX, což soud považuje za vyloučené, neboť nemá důvod nevěřit svědkovi jeho tvrzení, že o společnosti Cormack Trade se dozvěděl až v průběhu auditu, je však třeba na tomto místě připomenout, že i kdyby svědek MXXXXX o platbě rozhodl, nic to nemění na faktu, že by se tak stalo za situace, kdy by se domníval, že schvaluje platbu za zprostředkování a že by zde tedy došlo k jeho uvedení v omyl; vytýkat by mu snad bylo

pouze možno, že se blíže nezajímal o to, za co se 1 mil. eur platí. Podstatou trestné činnosti totiž nebylo schválení platby, ale uzavření smlouvy o zprostředkování při vědomí, že k žádnému zprostředkování nedojde, ale že za ně bude zaplacen; rozhodnutí o platbě či její schválení již bylo „pouze“ dokonáním trestné činnosti, na němž by se takto nevědomky teoreticky mohl svědek MXXXXX podílet, který by takto jednal v omylu, do něhož by byl uveden obžalovaným BXXXXX. Samotný fakt, že toto rozhodnutí o zaplacení uváděné částky není v materiálech společnosti nikde podchyceno, resp. že nic nebylo v tomto směru nalezeno, žádný záznam, zápis, pokyn apod., nasvědčuje spíše tomu, že okolnosti této platby neměly být zcela transparentní, příp. i tomu, že o okolnostech platby bylo něco známo i dalším zaměstnancům společnosti, pokud by se tedy soud měl pouštět do širších úvah, neboť se mu jeví značně neobvyklým, že není možno dohledat rozhodnutí o zaplacení částky 1 milion eur; z toho, co je soudu známo, by bylo možno nakonec také dovozovat, že o platbě rozhodl obžalovaný Ing. OXXXXX, který svědkovi KXXXXX sdělil, že se na tento případ vztahuje provize, což soud samozřejmě konstatuje jako určitou nadsázku. Platby se týkají ještě e-maily mezi obžalovaným Ing. OXXXXXem a Štefanem KXXXXX založené ve spise, které sice neříkají nic o tom, kdo o platbě rozhodl, ale pouze o tom, co předcházelo zaplacení faktury. Pokud se jedná zprávu adresovanou Štefanu KXXXXX „posílám fakturu za cormack trade, jak jsem ji dnes v noci obdržel, prosím o dnešní úhradu ... komunikoval jsem toto do USA“, tak dle názoru soudu se může jednat toliko o matení svědka KXXXXX, neboť za situace, kdy k žádnému zprostředkování nedošlo, nebylo do USA důvod cokoli komunikovat, nota bene v situaci, kdy se tam mohla nacházet pouze jedna osoba, která ryze teoreticky mohla mít s věcí co do činění, jak ještě bude pojednáno dále, kde bude také vysvětleno, proč soud celou transakci považuje za společnou práci výlučně obou obžalovaných. Kromě toho nelze přehlédnout dosti zásadní rozpor mezi sdělením o zaslání faktury, k čemuž došlo dne 4.5.2010, a datem vystavení faktury, tedy dnem 30.5.2010. Pochybnosti také vzbuzuje požadavek na „dnešní“ úhradu faktury, což je další velmi nestandardní moment, který nasvědčuje nestandardnosti veškerého dění kolem zprostředkování a zaplacení za ně, jakož i tomu, že oba obžalovaní peníze k určitému datu potřebovali, jak vyplývá i z dalšího pohybu peněz po různých účtech.

Nicméně pokud se jedná ještě o osobu rozhodující o platbě, má soud za to, že účetní ŠXXXXX neodeslala peníze na účet do Lichtenštejnska pouze proto, že platbu autorizoval finanční ředitel PXXXXX, a tento ji neautorizoval pouze proto, že to uznal za vhodné, a v každém případě má soud také za to, že ona provize nebyla výsledkem samostatného rozhodnutí obžalovaného Ing. OXXXXX, ale zcela jistě musela být výsledkem dohody mezi ním a obžalovaným Michalem BXXXXX, neboť nikdo jiný o ní rozhodnout nemohl a nikdo jiný než obžalovaný BXXXXX ani nepodepsal smlouvu o zprostředkování, která obsahuje i ujednání o provizi. Za poněkud neobvyklý pak považuje soud fakt, že ve smlouvě není ujednání o výši provize vyjádřené např. v procentech - což je asi totéž, jakoby v kupní smlouvě nebylo ujednání o kupní ceně - ale že je zde pouze odkaz na nějaké další smluvní ujednání mezi smluvními stranami, z čehož lze dovozovat, že zaplacení odměny ve výši přes 1 milion eur muselo případně předcházet další jednání mezi smluvními stranami, tedy mezi společnostmi CE Solar a Cormack Trade, přičemž společnost CE Solar nemohl zastupovat při takovém jednání nikdo jiný, než obžalovaný, který se tedy musel na rozhodování o výši provize podílet a toto rozhodnutí musel někomu tlumočit, aby k došlo k odeslání platby. Další možností samozřejmě je, že k žádnému dalšímu jednání již nedošlo a že o výši „provize“ bylo

rozhodnuto již při uzavření smlouvy, resp. v souvislosti s ním, o čemž pak obžalovaný Ing. OXXXXX informoval svědka KXXXXX. Soud tedy nepochybuje o stěžejní roli při sjednávání výše provize i při provedení samotné platby, tedy jinými slovy řečeno, nepochybuje o tom, že o platbě rozhodl právě obžalovaný Michal BXXXXX, neboť nikdo jiný to za něj udělat nemohl a neboť to také bylo v jeho zájmu, jak bude ještě zmíněno dále.

V této souvislosti pak považuje soud za nutné vyjádřit se k osobě paní FXXXXX, která je pod smlouvou o zprostředkování za společnost Cormack Trade podepsána. Krátce řečeno, během celého trestního řízení nebyla zjištěna žádná skutečnost, která by přiměla soud k domněnce, že by snad jmenovaná byla skutečně tou osobou, za kterou byla obžalovanými, především pak Ing. OXXXXX, vydávána. Pokud soud připustí, že osoba tohoto jména, resp. této totožnosti skutečně existuje, čemuž nasvědčuje nalezení jistého záznamu v evidenci obyvatel státu Svatý Kryštof a Nevis, tak s přihlédnutím ke skutečnosti, že uvedený stát je typickým karibským daňovým rájem, jakož i ke sdělení, že Marcela FXXXXX figuruje ve vedení 43 obchodních společností sídlících na tomto ostrově, lze pak nepochybně snadno dospět k závěru, či alespoň k přesvědčení, že jmenovaná by mohla pro případné zájemce plnit roli, pro kterou se v českých reáliích vžilo označení „bílý kůň“ a mohla také obžalovaným pomáhat s vyřízením potřebných administrativních záležitostí týkajících se společnosti Cormack Trade v USA. Ale aby se soud vyhnul případným spekulacím, konstatuje pouze, že mu samozřejmě není známo, zda se jmenovaná s obžalovaným Ing. OXXXXX skutečně setkala, či zda obžalovaný pouze zná její totožnost, ale že si je jist tím, co naznačil již výše, že tedy paní FXXXXX, příp. její totožnost, obžalovaným posloužila ke spáchání trestné činnosti, když se její jméno jednak objevuje pod smlouvou o zprostředkování, jednak pod smlouvou o poskytnutí půjčky, což jsou právě ty dokumenty, které měly spáchání trestné činnosti obžalovanými zastřít, přičemž je nasnadě, že zde nějaká další třetí osoba uvedena být musela, neboť jinak by nemohlo dojít k uzavření smlouvy o zprostředkování a ani smluv o půjčkách, neboť tyto by jinak museli obžalovaní uzavřít sami se sebou. Prakticky nic z toho, co bylo o jmenované v tomto řízení řečeno, nevzbuzuje u soudu důvěru. Ať již tedy tvrzení Ing. OXXXXX, že ji potkal zcela náhodně v USA a ona krátce na to půjčila obžalovaným (původně tedy pouze Ing. OXXXXX, později bylo zjištěno, že i obžalovanému BXXXXX) poměrně značné sumy, stejně jako zjištěný fakt, že dle informací banky měli být oba obžalovaní akcionáři společnosti Cormack Trade, což by znamenalo, že jmenovaná jako ředitelka půjčila peníze akcionářům. Na takovéto půjčce by zřejmě nebylo nic zásadně podezřelého, pokud by se tedy nejednalo o půjčení peněz, které krátce předtím zaslal společnosti právě jeden z akcionářů jako odměnu za zprostředkování, k němuž nedošlo. Tento fakt samozřejmě vrhá stín nejen na celou transakci, ale také na osobu Marcely FXXXXX, kterou se zde soud zabývá. Důvěru soudu pak nemůže povzbudit ani zjištění, že z půjčky obžalovaní „své“ společnosti (byť k 1.8.2013 přerušila činnost, což je také dosti signifikantní) doposud nic nevrátili, na jmenovanou ani nemají kontakt a ta se na ně doposud ani neobrátila z důvodu nesplácení dluhu. Zkrátka jedná se o situaci, kdy obžalovaní nemohou očekávat, že soud čemukoli z toho, co o celé transakci, o společnosti, o paní FXXXXX, o půjčkách atd. vypověděl, uvěří. Tzn. ani tvrzení obžalovaného BXXXXX, že bylo pro něj překvapením zjištění, že mu byly půjčeny peníze, které předtím CE Solar zaplatil za zprostředkování.

Pokud soud dále přihlédne ke zjištěním, které vyplývají z provedených listinných důkazů, především tedy k vývoji situace v čase – 9.3.2010 – založení Cormack Trade a účtu,

12.4.2010 – uzavření smlouvy o zprostředkování, 4.5. a 5.5.2010 – odeslání a doručení platby, 30.5.2010 – vystavení faktury, což jsou ony stěžejní momenty, k nimž je ještě možno přiřadit další, jako např. pověření obžalovaného Michala BXXXXX k založení, vedení a disponování s účty u Valartis Bank ze dne 24.3.2010 a založení identity nominálního vlastníka u banky – Michala BXXXXX, ohledně něhož se v dokumentu uvádí, že je vlastníkem a jednatelem společnosti Cormack Trade, ze dne 13.4.2010, a konečně také k získání podpisového práva Michalem BXXXXX k účtu u Valartis Bank dne 25.5.2010, a dále přihlédně-li k dalšímu nakládání s finančními prostředky po jejich doručení na účet, kdy byly postupně převáděny na účty obou obžalovaných, musí nutně dospět k závěru, že veškeré tyto kroky zcela cíleně a plánovitě směřovaly právě k tomuto momentu, tedy k obohacení obžalovaných, k čemuž se koneckonců tito sami přiznali na počátku řízení před soudem, pokud uvedli, že peníze byly investovány do výstavby FVE Nihošovice, což soud také považuje za logické vyústění popisovaného dění. Z uvedených údajů vyplývá také další podstatný fakt, tedy že obžalovaný BXXXXX se ve společnosti Cormack Trade angažoval od samého počátku, kdy je v dokumentech banky uváděn jako akcionář a jednatel, a že s ní banka jednala, příp. jej vnímala jako představitele společnosti, což samozřejmě vyvrací možnost, že by se do kontaktu se obžalovaným se společností dostal jaksi náhodně jako jednatel CE Solaru, a potvrzuje přesvědčení soudu, že obžalovanému bylo při uzavírání smlouvy o zprostředkování zcela zřejmé, jak se bude situace vyvíjet dál, že tedy bude především zapláceno za činnost či službu, k níž nedošlo (a to i kdyby jednatelem a akcionářem nebyl, podstatné je, že z hlediska banky ve společnosti Cormack Trade figuroval, což si zjevně banka nevymyslela). Z povahy věci tedy dle názoru soudu vyplývá, že veškeré kroky, k nimž v průběhu března, dubna a května docházelo a které jsou popsány výše, příp. ve výroku rozsudku, činili oba obžalovaní společně, po společné dohodě, vedení společným záměrem získat do své dispozice předmětné finanční prostředky, tzn. např. i pokud měl dle sdělení banky účet založit obžalovaný Ing. OXXXXX, stalo se tak nepochybně s vědomím spoluobžalovaného po jejich společné dohodě, přičemž není podstatné, kdo s bankou konkrétně jednal. (Na tomto místě ještě soud považuje za vhodné poznamenat, že i když se v rámci úvah týkajících se předmětného skutku opakovaně zmiňuje o Ing. OXXXXX jako o obžalovaném, neztrácí se zřetеле, že jmenovaný ze spáchání tohoto skutku obžalován nebyl, což však nemění nic na tom, že v tomto řízení postavení obžalovaného má.)

Dále se soud ještě musí vyjádřit k obhajobě obžalovaných, že ona platba se společnosti CE Solar vrátila v ceně zaplacené společností Servis FVE za dodávku solárních panelů. K tomu je předně třeba uvést, že soud nemá vysvětlení pro to, resp. že mu není známo, proč mu byla tato poměrně významná informace sdělena až v samém závěru řízení a obžalovaní s ní neoperovali již na jeho počátku. K možnosti, že by se snad mělo jednat o umělé navýšení ceny a tedy i výše poskytnutého úvěru, lze podobně poznamenat, že soudu není známo, proč se obžalovaní, příp. pouze obžalovaný BXXXXX, jednoznačně nevyjádřil(i) již podstatně dříve v průběhu trestního řízení a své vyjádření případně nedoložili konkrétními číselnými údaji. Nelze totiž pominout, že nynější vyjádření bylo poněkud nekonkrétní, neurčité, a soud se spíše musel domýšlet, co je mu vlastně předkládáno, a svým způsobem tu tedy prezentuje dosti možná nadbytečné akademické úvahy. Z načasování tohoto způsobu obhajoby však lze podle názoru soudu dovodit i ten fakt, že se tak mohlo stát až v reakci na možnost kvalifikace předmětného jednání jako trestného činu podvodu, když začalo být zřejmé, že ono neustále omílané zprostředkování je nevysvětlitelné. Teoretizovat by bylo možno i dále v tom směru,

že pokud by se mělo jednat o podvodné jednání vůči bance, tzn. o umělé navýšení úvěru, zřejmě by se jednalo o úvěrový podvod, přičemž úvěr by byl s největší pravděpodobností splácen, což by obžalované stavělo do zcela jiného postavení, než ve kterém se ocitli nyní. Pochybnosti o tomto tvrzení tedy vzbuzuje již pouze okamžik jeho sdělení a způsob, jakým bylo prezentováno.

Dále je ještě možno k této verzi poznamenat, že pokud by se mělo jednat o navýšení úvěru, nebylo podle názoru soudu nutné, aby se vyplacená částka dostala do dispozice obžalovaných cestou uzavřených smluv o půjčce a následně složitě putovala přes jejich účty a účet firmy Servis FVE, kterýžto pohyb notabene obžalovaný BXXXXXX vysvětlil také tím, že vše směřovalo k podpoření výstavby FVE Nihošovice, kde byli investory, přičemž chtěli zároveň prokázat bance svoji úvěrovou angažovanost. Je otázkou, proč – mělo-li se jednat o navýšení úvěru – nebyla celá částka převedena jednorázově na účet jednoho z obžalovaných a poté na účet Servis FVE apod. Soud je přesvědčen, že uvedené prvotní vysvětlení obžalovaného, kdy tedy neuváděl nic o tom, že by se peníze vrátily do dispozice CE Solar v platbě, je logické a popisovanému jednání dává smysl. Celkovou situaci pak lze vnímat i tak, že v zásadě všichni dosáhli svého; CE Solar, který se ziskem prodal (soud se nikdy nedomníval, že by snad obchod pro něj nebyl ziskový i s přihlédnutím k vyplacené „provizi“), FVE Servis, který nakoupil a začal stavět FVE Nihošovice, stejně jako obžalovaní, kteří získali do své soukromé dispozice 27 mil. Kč a stali se investory v Nihošovicích; to však pouze díky tomu, že jim tento vstup zaplatil CE Solar. O společnosti Cormack Trade není nutno se zmiňovat, neboť tato fakticky neexistovala. K uzavření kupní smlouvy tedy nebylo zprostředkování nutné, avšak – jak uvedeno výše – právě zprostředkování bylo podmínkou uzavření tohoto obchodu, jinými slovy řečeno, podmínkou bylo ryze osobní zapojení obou obžalovaných do celé transakce. Obchod tedy byl pro CE Solar ziskový, avšak s 1 milionem eur na účtu navíc by byl cash flow společnosti významně příznivější.

Soud tedy takto dospěl k závěru o vině obžalovaného Michala BXXXXXX skutkem popsáným v bodě 1) výrokové části rozsudku, když oproti obžalobě upravil popis skutku tak, aby byl zachycen podvodný aspekt trestné činnosti; o zachování totožnosti skutku nemusí být žádné pochybnosti, neboť je zde zachována totožnost následku, tedy způsobení škody, jakož i samotná objektivní stránka, neboť i obžaloba zmiňuje uzavření zprostředkovatelské smlouvy i neposkytnutí odpovídajících služeb, aniž by však z tohoto faktu dovozovala něco ve vztahu k právní kvalifikaci.

Pokud se dále jedná o skutek popsáný v bodě 2) výrokové části rozsudku, lze jednak odkázat na úvahy výše, kde je věnována pozornost i dění po zaplacení předmětné faktury, tzn. jednak uzavření smluv o půjčce a postupné převedení zaplacené částky na účty obžalovaných a následné další převádění nejrozličnějších částek mezi jejich účty a také účtem společnosti Servis FVE. Toto další nakládání s finančními prostředky je dostatečně doloženo především důkazy listinnými, a to smlouvami o půjčce a doklady poskytnutými bankou, navíc ani obžalovaní popisovaná skutková zjištění nijak nezpochybňují, takže z hlediska odůvodnění popsáných skutkových zjištění má soud, že v tomto směru zde nejsou žádné pochybnosti. Soud toliko i v tomto případě upravil oproti obžalobě znění skutkové věty, kdy především doplnil, že došlo k uzavření smluv o půjčce, když právě v tomto momentu spatřuje ono podstatné ze spáchání trestného činu dle § 216 trestního zákoníku, kterážto právní kvalifikace

bude ještě vysvětlena; uzavření těchto smluv bylo prvním a zásadním krokem při páčání tohoto trestného činu, který měl vzbudit zdání legálnosti převedení finančních prostředků z dispozice Cormack Trade do dispozice obžalovaných; z toho důvodu také soud již nepovažoval za nutné uvádět v popisu skutku také další převody se všemi údaji tak, jak jsou uvedeny v obžalobě. Další finanční toky se pak jednoznačně jeví jako snaha o ztížení případného odhalení původu finančních prostředků, které se objevily na účtech obžalovaných a společnosti Servis FVE. K vysvětlení obžalovaného BXXXXX, že všechny tyto převody měly podpořit výstavbu FVE Nihošovice lze pouze poznamenat, že výstavbu by podpořil i převod jediný. Popisované převody jsou dále dle názoru soudu také potvrzením jeho přesvědčení, že veškeré popisované okolnosti trestné činnosti, veškeré jejich zmiňované kroky směřovaly k jejich obohacení, a to na úkor společnosti CE Solar.

Soud ještě považuje za nutné vyjádřit se v souvislosti s vysvětlením prezentovaných skutkových zjištění k určitým procesním momentům, které obžalovaní považovali za problematické. Takovým jistě bylo, že během řízení před soudem vyšlo najevo, že právní pomoc poskytnutá Lichtenštejnskem v přípravném řízení se netýkala konkrétně skutků, pro které bylo sděleno obvinění a podána obžaloba, ale řady jiných, kterých se měl obžalovaný BXXXXX během svého působení v CE Solar dopustit a v nichž oznamovatel spatřoval možnost spáchání trestné činnosti. Tento nedostatek byl pak napraven dodatečně vyžádáním souhlasu lichtenštejnské strany s využitím výsledků její právní pomoci i pro účely trestního řízení vedeného pro předmětné skutky. Dále pokud se jedná o údaje zjištěné při zkoumání obsahu pracovního počítače obžalovaného BXXXXX, potažmo jeho pracovní schránky, má soud za to, že společnost Ernst & Young, společnost vykazující světové renomé, dostatečně vysvětlila svůj obvyklý postup, zcela standardně praktikovaný, k čemuž je třeba také uvést, že ani sám obžalovaný postup auditora nijak nezpochybňoval s výjimkou použití dvou výrazů, které odkazovaly na jeho předchozí zaměstnání, z čehož dovozoval, že se jedná o soukromou korespondenci. Soud nerozumí souvztažnosti mezi předchozím zaměstnáním obžalovaného a soukromou povahou zkoumané korespondence a nepovažuje ani za nutné tuto zkoumat, když má především za to, že použití hesel týkajících se pracovní minulosti zcela jistě nemohlo vést k odhalení kontaktů obžalovaného s bankou Valartis. Banka Valartis však s obžalovaným komunikovala přes jeho pracovní e-mail, což ve svém důsledku vedlo k zahájení trestního řízení.

Právní kvalifikace jednání obžalovaných:

Soud má za to, že již v předchozích pasážích tohoto odůvodnění dostatečně vysvětlil, proč spatřuje ve skutku popsáném v bodě 1) výroku rozsudku trestný čin podvodu (a proč ne žalovaný trestný čin zpronevěry), resp. přesněji řečeno zločin podvodu dle § 209 odst.1, 5 písm. a) trestního zákoníku, když dospěl k závěru, že se obžalovaný Michal BXXXXX sebe i jiného, tedy rovněž spoluobžalovaného, jehož role však dle názoru soudu nebyla natolik pasivní, jak by mohlo vyplývat ze samotného rozhodnutí soudu, obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, tzn. především svého zaměstnavatele, když předstíral, že došlo ke zprostředkování, a za tuto fiktivní činnost zaplatil, a takto způsobil škodu velkého rozsahu, tedy škodu významně převyšující hranici 5 milionů korun. Z povahy věci také jednoznačně vyplývá, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, tzn. že chtěl popsáný následek, tedy škodu, způsobit.

V jednání popsaném v bodě 2) výroku rozsudku pak soud spatřuje zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst.1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku, neboť oba obžalovaní společným jednáním zastírali původ a jinak usilovali, aby bylo ztíženo nebo znemožněno zjištění původu věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky, kterážto právní věta aplikovaná na projednávanou věc znamená, že se oba obžalovaní snažili o to, aby nebylo zjištěno, že uváděnou částku získali popsanou trestnou činností obžalovaného BXXXXX, a to jednak uzavřením smluv o půjčce, který tedy měly prokazovat, že finanční prostředky získali legální cestou, tedy půjčením si od společnosti Cormack Trade, jednak také následnými přesuny financí mezi jejich účty. K námitce obžalovaných, že tyto přesuny byly lehce dohledatelné, a proto se stěží mohlo jednat o legalizaci výnosů z trestné činnosti, je třeba ještě dodat, že jednak ona snaha o zastření původu peněz je jediným logickým vysvětlením všech uváděných převodů v tak krátkém časovém období (vysvětlení podané obžalovaným BXXXXX, tedy že se jednalo o podporu FVE Nihošovice na soud rozhodně logicky nepůsobí), a že jednak těmito jednotlivými převody se jednotlivě i v jejich souhrnu zabývají v určitých souvislostech pouze orgány činné v trestním řízení, které tedy nyní vnímají celkovou situaci jako poměrně průhlednou, a to stejně jako nyní obžalovaní. Avšak vzbudit zdání legálnosti finančních prostředků je zapotřebí také v běžném obchodním styku či vůči bankám, k čemuž může přispět i takové přemísťování nijak závratných částek mezi jednotlivými účty, kdy se původní zdroj stále vzdaluje (§ 216 odst. 1 písm.a/). Dalším znakem skutkové podstaty uváděného zločinu je „spáchání takového činu ve vztahu k věci pocházející ze zvlášť závažného zločinu“, což běžnou mluvou znamená, že se obžalovaní snažili o zastření původu peněz, které obžalovaný BXXXXX získal spácháním zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, který je zvlášť závažným zločinem, neboť horní hranice stanovené trestní sazby dosahuje 10 let (odst. 3 písm.b/), současně se pak snažili o zastření původu peněz v hodnotě velkého rozsahu, tedy částky přesahující 5 mil. Kč (odst. 4 písm.b/) a získali pro sebe takovým činem pro sebe prospěch velkého rozsahu, což znamená, že každý z obžalovaných pro sebe získal prospěch ve výši přesahující 5 mil. Kč (odst. 4 písm. c/), k čemuž lze dospět vydělením částky 27 mil. Kč dvěma, neboť v průběhu dokazování nebylo zjištěno nic, co by nasvědčovalo tomu, že by získaný majetkový prospěch byl mezi obžalovanými rozdělen nerovnoměrně. I v tomto případě jednali oba obžalovaní v úmyslu přímém, když se jednalo o cílevědomou sofistikovanou činnost.

Úvahy o trestech:

Při úvaze o trestu přihlížel soud ke všem hlediskům uvedeným v ustanovení § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku, tedy jednak k obecné tezi, že trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, jednak ke konkretizaci této teze, dle níž jsou povaha a závažnost trestného činu určovány především významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Z tohoto hlediska lze konstatovat, že obžalovaní porušili významný společenský zájem chráněný trestním zákoníkem, tedy zájem na ochraně majetkových práv bez ohledu na druh a formu vlastnictví, přičemž obžalovaný Michal

BXXXXX tak učinil hned dvakrát. S přihlédnutím k intenzitě zásahu do těchto majetkových práv, tedy k výši způsobené škody, není pochyb o tom, že především jeho jednání vykazuje vysokou míru společenské škodlivosti, i když samozřejmě ani v případě spoluobžalovaného není pochyb o značné společenské škodlivosti jeho trestné činnosti, neboť svým jednáním fakticky přispěl k naplnění smyslu spáchání projednávané trestné činnosti, tedy k tomu že podvodně získané finanční prostředky získali obžalovaní do své dispozice. Závažnost předmětné trestné činnosti je také zvyšován velmi promyšleným způsobem jeho spáchání, který ztěžoval možnost být jen vzniku podezření ze spáchání trestné činnosti, čehož důkazem je i fakt, že odhalení trestné činnosti bylo víceméně náhodné.

Z hlediska existence případných okolností polehčujících a přitěžujících ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku je třeba konstatovat, že oběma obžalovaným polehčovala jejich dosavadní bezúhonnost, resp. v případě obžalovaného BXXXXX její fikce, když v minulosti již jednou pro trestnou činnost související s podnikáním v pozici jednatele spáchal, avšak stalo se tak před více než 10 lety a k tomuto odsouzení již nelze přihlížet. Okolnosti přitěžující pak soud ve vztahu k žádnému z obžalovaných neshledal, snad s výjimkou obžalovaného BXXXXX, který se dopustil dvou trestných činů, stejně jako neshledal žádné jiné okolnosti, které by měly význam z hlediska rozhodování o trestu. Lze tedy mít za to, že rozhodování soudu bylo vymezeno stanovenou zákonnou trestní sazbou a mírou společenské škodlivosti jednání každého z obžalovaných.

Obžalovanému Michalu BXXXXX byl ukládán trest v rámci trestní sazby, která u zločinu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku činí 5 až 10 let, což znamená, že obžalovanému nebylo možno uložit trest jiný než nepodmíněný, kterážto forma je přiměřená i z hlediska míry společenské škodlivosti jeho jednání, která je dána především výší způsobené škody, která poměrně významně přesáhla spodní hranici stanovenou pro škodu velkého rozsahu, která činí 5 mil. Kč. Pokud se pak jedná o konkrétní výměru trestu, soud přihlédl jednak k tomuto významnému přesahu spodní hranice a jednak také ke spáchání více trestných činů a dospěl k závěru, že za přiměřený lze s přihlédnutím ke zmíněné bezúhonnosti považovat trest blížící se spodní hranici trestní sazby, tedy trest ve výměře 6 let. Pro výkon trestu pak byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť se jedná o trest ukládaný za úmyslnou trestnou činnost ve výměře mezi třemi a osmi lety.

Dále byl obžalovanému uložen také trest propadnutí věci, a to uvedené finanční částky, která byla zajištěna na jednom z účtů obžalovaného BXXXXX, na který byly také přeposílány trestnou činností získané finanční prostředky (účet č.431402560267/0100 vedený u Komerční banky), z čehož lze dovozovat, že tyto byly získány trestnou činností (§70 odst.1 trestního zákoníku).

Obžalovanému Ing. Petru OXXXXX byl ukládán trest v rámci trestní sazby od 3 do 8 let stanovené za zločin legalizace dle odst. 4 citovaného ustanovení trestního zákoníku a soud se v jeho případě zabýval především otázkou, zda svůj zákonný účel splní i trest povahy výchovné, či je již nutno uložit trest povahy represivní. Soud se tedy přiklonil ke druhé možnosti, a to především s ohledem na význam účasti obžalovaného při naplňování předpokládaného následku, tedy při zlegalizování peněžních prostředků získaných trestnou činností, které se obžalovaným prakticky již podařilo. Nejednalo se tedy o pouhou snahu, což

znamená, že jeho trestná činnost vykazovala samozřejmě i s přihlédnutím k výši zlegalizované částky natolik vysoký stupeň společenské škodlivosti, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody se soudu jeví nutným. Trest obžalovaný vykoná ve věznici s dozorem, neboť se jedná o trest uložený za úmyslnou trestnou činnost ve výměře nepřevyšující hranici tří let.

Ještě je třeba dodat, že soud obžalovaným neuložil navrhané tresty peněžitě, neboť v případě obžalovaného BXXXXX upřednostnil zájem poškozených na úhradě způsobené škody, která by mohla být výkonem peněžitého trestu zkomplikována. U obou obžalovaných pak v tomto směru dále platí, že soud neměl k dispozici náležité podklady pro rozhodnutí o výši ukládaného trestu a v tomto směru má také za to, že opatření těchto podkladů by mělo být na orgánech činných v přípravném řízení, pokud státní zástupce bude mít za to, že uložení trestu peněžitého bude navrhovat. Soud je toho názoru, že po něm nelze požadovat, aby po podání obžaloby kalkuloval s možností uložení peněžitého trestu a sám si z vlastní iniciativy ještě před rozhodnutím o vině opatřoval příslušné podklady, příp. aby kvůli opatření takových podkladů odročoval hlavní líčení (už pouze odůvodnění odročení hlavního líčení by působilo poněkud nepatřičně).

Náhrada škody:

Není sporu o tom, že trestnou činností obžalovaného Michala BXXXXX byla způsobena škoda společnosti CE Solar ve výši 1,042.600,- €, což vyjádřeno v korunách po přepočtu dle kurzu platného ke dni převedení částky na účet u Valartis bank znamená 26,805.246,- Kč. S nárokem na náhradu škody v této výši, byť vyjádřené v eurech, se k trestnímu řízení připojila poškozená Energy 21, a.s., na kterou byla pohledávka společností CE Solar převedena smlouvou založenou ve spise. Za situace, kdy byla bezpečně prokázána přímá příčinná souvislost mezi trestnou činností obžalovaného BXXXXX (spoluobžalovaný mu pomáhal peníze „pouze“ ukrýt) a vznikem škody a kdy se poškozený subjekt připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody včas a řádně, mohl soud o takto uplatněném nároku rozhodnout.

POUČENÍ: Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyrozměnění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně
dne 21. prosince 2016

JUDr. Jiří Dufek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Renáta Koutná